

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	103.K.702.892/2025/16.
Az I. rendű felperes:	Integritás Hatóság (1051 Budapest, Széchenyi István tér 7-8.)
Az I. rendű felperes képviselője:	dr. Kothencz Éva Ágnes kamarai jogtanácsos
A II. rendű felperes:	Kásád Község Önkormányzata (7827 Kásád, Kossuth Lajos utca 31.)
A II. rendű felperes képviselője:	dr. Potocsár Enikő egyéni ügyvéd (7625 Pécs, Nap utca 18.)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője:	dr. Szvetnik Ágnes kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott D.304/23/2025. számú közigazgatási határozat megtámadása

í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a kereseteket elutasítja.

Kötelezi az I. és a II. rendű felperest, hogy külön-külön 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 34 000 (harmincnégyezer) – 34 000 (harmincnégyezer) forint perköltséget.

A 60 000 (hatvanezer) forint feljegyzett kereseti illetéket az Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A jogorvoslat tárgyát képező közbeszerzési eljárás előzményeként a közös ajánlatkérők Kásád Község Önkormányzata (a továbbiakban: ajánlatkérő 1, II. rendű felperes), Beremend Nagyközség Önkormányzata (a továbbiakban: ajánlatkérő 2), Kistapolcai Önkormányzat (a továbbiakban: ajánlatkérő 3), Egyházasharaszti Önkormányzat (a továbbiakban: ajánlatkérő 4), Matty Község Önkormányzata (a továbbiakban: ajánlatkérő 5), Mároki Önkormányzat (a továbbiakban: ajánlatkérő 6), Gordisa Község Önkormányzat (a továbbiakban: ajánlatkérő 7) (a továbbiakban: ajánlatkérők) 2018. március 29-én konzorciumi megállapodást kötöttek egymással „Humán szolgáltatások fejlesztése a Siklósi járásban” tárgyában. A konzorcium vezetője a II. rendű felperes lett, a konzorcium képviselőjét is ellátta, a tagok felé tájékoztatási kötelezettsége állt fenn a megvalósítandó projekttel kapcsolatosan, a tagokat is felé tájékoztatási kötelezettség terhelte. A konzorcium vezetőjeként a II. rendű felperes Támogatási Szerződést kötött a támogatóval 2018. április 9-én.
- [2] Az ajánlatkérők a fenti előzményekre tekintettel 2018. április 11-én a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Harmadik Része szerint összefoglaló tájékoztatóval induló közbeszerzési eljárást indítottak „Rendezvényszervezés és rendezvények

PR háttér szolgáltatásainak ellátása – Kásád, Beremend, Kistapolca, Egyházasharaszti, Matty, Márok, Gordisa települések” - 1. rész, és „Rendezvényszervezés és rendezvények PR háttér szolgáltatásainak ellátása – Kásád, Beremend, Kistapolca, Egyházasharaszti, Matty, Márok, Gordisa települések” - 2. rész - Rendezvények PR háttér szolgáltatásainak ellátása tárgyában. Az 1. rész értéke 84 500 000,-Ft, a 2. rész értéke 10 644 331,-Ft volt. Két érdeklődő volt mindkét részre, a felhívást a két érdeklődőnek és további három kiválasztott gazdasági szereplőnek küldték meg. Az ajánlattételi határidő lejártáig, azaz 2018. július 18-án 14:00 óráig az 1. és a 2. rész tekintetében is három-három (a felhívott) gazdasági szereplő nyújtott be ajánlatot, az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű kérelmezett (a továbbiakban: kérelmezettek). A bíráló bizottság elnöke D.Á. volt. Az elnök megbízásáról összeférhetlenségi nyilatkozata az alábbiakat tartalmazta:

[3] „BIZOTTSÁGI ELNÖK MEGBÍZÁSA

Megbízott neve: D...

Kásád Községi Önkormányzat a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) alapján közbeszerzési eljárást kíván lefolytatni, melynek tárgya: „Rendezvényszervezés és rendezvények PR háttér szolgáltatásainak ellátása - Kásád, Beremend, Kistapolca, Egyházasharaszti, Matty, Márok, Gordisa települések”.

Kásád Községi Önkormányzattal fennálló jogviszonya keretében ezennel megbízom, hogy legyen a fenti eljárásban a Bírálóbizottság elnöke és egyúttal a közbeszerzés tárgya szerinti szakértelemmel rendelkező tagja (szavazati joggal rendelkező tag). A Bírálóbizottság elnökeként és egyúttal a közbeszerzés tárgya szerinti szakértelemmel rendelkező tagjaként a Kbt.-ben, és a Kásád Községi Önkormányzat közbeszerzési szabályzatában meghatározott feladatok, kötelezettségek, és felelőségek terhelik.

Amennyiben jelen megbízólevélben foglalt feladatokkal kapcsolatban személyére nézve összeférhetlenségi ok áll fenn, úgy köteles ezt a tényt azonnal jelezni a Döntéshozónak.

A megbízást elfogadom, továbbá a Kbt. 25. § (6) bekezdése értelmében kijelentem, hogy velem szemben a megfogalmazott összeférhetlenség nem áll fenn. D.... sk.

[4] Az ajánlatkérő 2018. augusztus 3-án készítette el az összegezést az 1. és a 2. részre. Az 1. részre az OPTIMALIS Területfejlesztési és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság (I. rendű kérelmezett) 84 500 000,-Ft értékben, a NOVICE PR Tanácsadó és Szolgáltató Kft. (III. rendű kérelmezett) 97 875 000,-Ft értékben, a BINNOVATION Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (II. rendű kérelmezett) 91 700 000,-Ft értékben tett ajánlatot.

A 2. részre az I. rendű kérelmezett 10 640 000,-Ft, a III. rendű kérelmezett 11 887 406,-Ft, a II. rendű kérelmezett 10 924 000,-Ft értékben tett ajánlatot.

A nyertes ajánlattevő mind az 1. és a 2. rész vonatkozásában is az I. rendű kérelmezett lett.

[5] Az I. rendű felperes mint hivatalbóli kezdeményező 2025. május 14-én terjesztette elő a jogorvoslati kezdeményezését a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja alapján a közbeszerzési eljárás mindkét része ellen. A jogorvoslati eljárásokat az alperes 2025. május 19-én egyesítette D.304/2025. szám alatt.

[6] Az I. rendű felperes első kezdeményezési elemként azt kifogásolta, hogy a kérelmezettek megsértették a Kbt. 2. § (1) bekezdésében foglaltakat tekintettel arra, hogy a tárgyi közbeszerzési eljárás jellemzője, hogy ugyan több gazdasági szereplő jelezte előzetesen az érdeklődését az összefoglaló tájékoztatóra az eljárásban ajánlattevőként, ennek ellenére kizárólag az a néhány ajánlattevő nyújtott be ajánlatot, amelyeket az ajánlatkérők saját döntésük okán az eljárásban való részvételre meghívtak. Közös az is, hogy az eljárások nyertese minden esetben az I. rendű kérelmezett lett. A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlati ára a közbeszerzési eljárás 1. része tekintetében teljes

mértékben megegyezett a közbeszerzés becsült értékével, míg a közbeszerzési eljárás 2. része vonatkozásában tett ajánlati ára minimális mértékben, mindössze 4 331,-Ft-tal tért el az ajánlattevők által előzetesen megállapított becsült értéktől. Rögzítette azt is, hogy kizárólag az I. rendű kérelmezett által megajánlott ár felelt meg az ajánlatkérő által az eljárás során előzetesen nem közölt becsült értéknek.

- [7] A pályázati források nyilvánossága nem lehet önmagában magyarázat arra, hogy az I. rendű kérelmezett a rendelkezésre álló fedezettel megegyező, illetve attól elhanyagolható mértékben eltérő ajánlati árral tett ajánlatot, míg a további két kérelmezett rendre magasabb árral pályázott. Elemezte az eljárásban ajánlatot tett ajánlattevők által benyújtott árajánlatokat tartalmazó fájlokat és megállapította, hogy az ajánlattevők azonos típusú eszközt használtak az ajánlatok beszkennelésére. A „Részajánlat” elnevezésű Pdf. fájl mindhárom kérelmezett esetében egyezően a „Canon iR-ADV C5030” jelű eszköz alkalmazásával szkennelték be és a Pdf. fájl létrehozója mindhárom esetben megegyezik, az „Adobe PSL 1. 1e for Canon” elnevezést viseli. Rámutatott, hogy mindezek arra utalnak, hogy a kérelmezettek ajánlataikat egymással egyeztetve tették meg annak érdekében, hogy az I. rendű kérelmezett nyertességét biztosítsák.
- [8] Hangsúlyozta azt is, hogy a tárgyi közbeszerzési eljárásban a támogatás során projektmenedzserként, a közbeszerzési eljárások során az ajánlatkérő kapcsolattartójaként, és a bizottság elnökeként D.Á járt el. A nyilvános céginformációs adatok alapján az I. rendű kérelmezett tulajdonosának lakcíme 2015. november 30. és 2024. november 14. napja között D.Á. érdekeltségébe tartozó London Consulting Kft. tulajdonát képező ingatlanban volt. Ezen túl több D.Á.-hoz köthető gazdasági társaság székhelyeként vagy fióktelepeként került bejegyzésre, több esetben az emelet és az ajtószám is megegyezik az I. rendű kérelmezett tulajdonosának egykori lakcímével. Nem életszerű versenyhelyzetet feltételezve és nem szokványos, hogy különböző ajánlatkérők közbeszerzési eljárásaira ugyanaz a szűk kör tesz ajánlatot, a nyertes ajánlattevő személye megegyezik, és mindamellet az eljárásokat az ajánlatkérők oldalán részt vevő személy is összeköti.
- [9] Rámutatott, hogy elemezte az I. rendű kérelmezett, valamint az eljárásban részt vevő ajánlattevők közötti vevői és szolgáltatói számlaforgalmi adatokat. Ez alapján megállapítást nyert, hogy 2019. és 2022. között az I. rendű kérelmezett és a II. rendű kérelmezett 122 282 810,-Ft összegben, míg az I. rendű kérelmezett és a III. rendű kérelmezett 2018. és 2023. között összesen 1 368 636 678,-Ft összegben állított ki számlát egymás részére.
- [10] A 2. kezdeményezési elem szerint az ajánlatkérők megsértették a Kbt. 2. § (1) bekezdését, a Kbt. 25. § (1) bekezdését, valamint a 36. § (2) bekezdését tekintettel arra, hogy az ajánlatkérők által megállapított, ugyanakkor előzetesen nem közölt, a beszerzés tárgyára vonatkozó becsült érték és a nyertes ajánlattevő ajánlati ára közötti a közbeszerzés 1. részében teljes egyezés, a 2. rész tekintetében 0,05%-os minimális eltérés olyan körülmények, amelyek felvetik a verseny tisztaságának megsértése gyanúját és amely körülményt az ajánlatkérőknek az eljárás során észlelnie kellett volna. A verseny tisztaságának megsértése gyanúja esetén a Kbt. 36. § (2) bekezdése további kötelezettséget telepít az ajánlatkérőre. Rámutatott, hogy amennyiben az ajánlatkérők az eljárás során az ajánlattevők között a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) 11. §-ába ütköző magatartást vagy annak gyanúját észlelik, kötelesek azt a Gazdasági Versenyhivatalnak jelezni.
- [11] Az 1. kezdeményezési elem kapcsán részletesen kifejtette, hogy a kérelmezettek egymással egyeztetve tettek ajánlatot korlátozva ezzel a versenyt. A Kbt.-nek az eljárás megindításakor hatályos 25. § (1) bekezdése akként fogalmazott, hogy az ajánlatkérő köteles minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében, hogy elkerülje az összeférhetetlenséget és a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzet kialakulását. A kérelmezettekkel előzetesen nem ismertett becsült értékkel egyező, illetve a 2. részben attól minimálisan eltérést mutató nyertes ajánlati ár olyan körülmény, amelyet az ajánlatkérőknek az eljárás

során hivatalból észlelnie kellett volna és a verseny tisztaságának további biztosítása érdekében a szükséges intézkedést meg kellett volna tennie. A rendelkezésre álló információk és dokumentumok alapján az ajánlatkérők a bírálat során nem kértek felvilágosítást a nyertes ajánlattevőtől az egyezőség okára nézve. Az 1. kezdeményezési elem kapcsán kifejtettek okán D.Á. részvétele az eljárásban az ajánlatkérők oldalán, mint a bíráló bizottság elnöke, illetve az ajánlatkérők kapcsolattartója és a projekt menedzsere összeférhetetlennek minősül az eljárás nyertesével az I. rendű kérelmezettel fennálló érdekkapcsolata miatt.

- [12] Rögzítette, hogy az 1. kezdeményezési elem tekintetében a jogsértő esemény megtörténtének időpontjaként a kérelmezettek tekintetében az ajánlatok benyújtásának időpontja, az ajánlatkérők esetében az eljárást lezáró döntés meghozatalának időpontja minősül. A 2. kezdeményezési elem esetében a kérelmezettek tekintetében az ajánlatok benyújtásának időpontja az ajánlatkérők tekintetében a Bírálóbizottság tagjának adott megbízás időpontja 2018. március 9., valamint az eljárást lezáró döntés tekintetében az összegezés elkészítésének időpontja 2018. augusztus 3. napja. Valamennyi kezdeményezési elem tekintetében a jogsértő esemény tudomásra jutásának ideje 2023. november 16., amely napon az I. rendű felperes ülésén hozott döntést az átfogó vizsgálati eljárás részeként a tárgyi közbeszerzési eljárás kapcsán a vizsgálat lefolytatásáról. A vizsgálat eredményéről 2025. március 10-én értesítette a II. rendű felperest. Kérte az alperest, hogy állapítsa meg az 1. és a 2. kezdeményezési elemekben állított jogsértéseket, valamint szabjon ki bírságot.
- [13] A II. rendű felperes a 2025. május 20-án tett észrevételében elsődlegesen kérte a jogorvoslati kezdeményezés elutasítását eljárásjogi akadályok okán. Az 1. eljárásjogi akadály tekintetében hivatkozott arra, hogy az I. rendű felperest az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzéséről szóló 2022. évi XXVII. törvény (a továbbiakban: Eufetv.) hozta létre. A jogszabály 2022. október 10-én jelent meg, másnapról volt hatályos. A hatályba léptető és átmeneti rendelkezések nem szólnak a jogszabály bármiféle visszamenőleges alkalmazhatóságáról, sőt a 70. § (3) bekezdése a működés kezdési időpontját 2022. november 19-ében határozta meg. Az I. rendű felperes a kezdeményezését a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontjára tekintettel nyújtotta be, amelyre eljárási jogát alapítja a törvény 24. § (4) bekezdésére figyelemmel, ami 2022. október 11-étől hatályos. Az I. rendű felperes a kezdeményező iratban rögzítette, hogy az eljárást indító bíráló bizottság megbízására 2018. március 9-én, az eljárást lezáró összegzés elkészítésére 2018. augusztus 3-án került sor. Tényként rögzíthető, hogy a kezdeményező létrehozására az eljárás lezárását követő több mint négy évvel később került sor.
- [14] A közbeszerzés idején hatályos Kbt. nem tartalmaz o) pontot és értelemszerűen nem tartalmaz eljárás kezdeményezési jogosultságot sem az akkor még nem létező I. rendű felperes számára. Mivel a közbeszerzés időpontjában hatályos Kbt.-t kell alkalmazni a II. rendű felperesnek nem kellett számolnia egy nem létező hatóság vagy hivatal kezdeményezésével, eljárásával a közbeszerzés időpontjában, mitöbb nem kellett számolni az azt követő öt évben sem. Így az I. rendű felperes kezdeményezése a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmába ütközik. Kizárólag a létrehozatala utáni közbeszerzési eljárások esetében járhat el ugyanis az I. rendű felperes. A jelen esetben a közbeszerzési eljárás lefolytatásakor hatályos jogszabályok szerint meg voltak azok a szervezetek, amelyeknek a Kbt. kezdeményezési jogosultságot adott. A Kbt. a kezdeményezőnek a létrejöttkor kezdeményezési jogot biztosító rendelkezéséhez átmeneti szabályok nem kapcsolódnak, így ez a kezdeményezési jog kizárólag a jövőbeni jogviszonyra értelmezhető, nem pedig a múltbélire.
- [15] Eljárási jogszabálysértés körében 2. és 3. eljárásjogi akadályként kiemelte, hogy a kezdeményezés az objektív határidőn túl került előterjesztésre így az elkésett. Az I. rendű felperes kezdeményező irata az 1. kérelmi elem esetében alapvetően nem tesz eleget a Kbt. 152. § (4) bekezdése követelményeinek, mert a Kbt. 149. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogsértés időpontját - túl azon, hogy a megfogalmazás sem egyértelmű az iratban - egyrészt csak a kérelmezettek és az ajánlatkérők viszonylatára bontja ki, ami fogalmilag lehetetlen.

Másrészt nem részletezi melyik ajánlatkérő és melyik kérelmezett esetében szerinte mi ez az időpont. Az iratban megjelölt jogsértés időpontja 2018. július 8. és 2018. július 9., ehhez képest az öt év 2023. július 8-án és 2023. július 9-én, de még az összegezés megküldése is 2018. augusztus 3., amelyhez képest az öt év 2023. augusztus 3-án járt le. Így az objektív határidő a hivatalbóli kezdeményezés benyújtásakor rég eltelt. A tudomásrajutás időpontjaként a kezdeményező iratban megjelölt 2023. november 16-ai időpont is az öt éves objektív időtartamon túli. Az I. rendű felperes a tudomásra jutási időpont körében is szakszerűtlen nyilatkozatot tesz, mert előbb 2023. november 16-ai időpontot jelöl meg, azonban valójában 2025. március 10-ét kéri figyelembe venni. Bár ennek érdemi jelentősége nincs, de itt is egy 2023. szeptember 1-jei jogszabálmódosításból kíván magának kezdeményezési jogot keletkeztetni a 2023. augusztus 3-ai objektív határidővel már lezárt időszakra visszamenőlegesen.

- [16] Az ügy érdemét érintően előadta, hogy a becsült érték adatai közismertek voltak, azok a honlapon szerepeltek, azokat a képviselő-testületek tárgyalták, azok bizottsági tárgyalására sor került széles körben, azaz nyilvánosan, bárki számára megismerhető adat volt. Indítványozta D.Á. és K.V. tanúkenti meghallgatását. Kiemelte azt is, hogy informatikai szaktudás és nyomozói tapasztalat nélkül is megállapítható, hogy egy Canon Compact irodai fénymásoló szkennelőkészülékről van szó, amely berendezés családi jellemzője a www.canon.hu oldalról letölthető termékismertető szerint, hogy „A készülékeknek egyforma a kinézetük, azonos a felépítésük, a nyomtatómeghajtójuk és intuitív felhasználói interfészük, ezért csak minimális képzésre van szükség.” A berendezés gyári, telepített szkennelési megjelenítő programja a hivatalbóli kezdeményezésben hivatkozott „Adobe PSL 1. le for Canon” program miként arra a neve is utal azaz, ha valaki egy Canon gépen szkennel automatikusan ez a program kezeli le azt. A berendezés a Canon egyik legtöbbet értékesített terméke az interneten található adatok alapján. A készülékből több ezret adtak el Magyarországon.
- [17] Az I. rendű felperes semmivel alá nem támasztott, le sem ellenőrizhető adatokból - az I. rendű kérelmezett tulajdonosi laccíme és D.Á. érdekeltiségébe tartozó cég címének egyezősége - az I. rendű felperes következtetést sem vont le. Az pedig, hogy egy évvel a közbeszerzési eljárás után a közbeszerzési eljárásban ajánlatot adó cégek közül valakik egymással üzleti kapcsolatba léptek nem releváns, tekintettel arra, hogy a közbeszerzési eljárás időszakában ezen cégeknek semmiféle kapcsolata nem volt egymással.
- [18] Kiemelte azt is, hogy tételes jogszabálysértés hiánya mellett alapvető jogsértés kizárólag többlet elem rendelkezésre állás esetén állapítható meg. Ilyen többlet tényállási elem előadása hiányában az alperes alapvető jogsértés lehetőségét nem is vizsgálja. Ilyen tényállási elem nem került megjelölésre, így a Kbt. 2. § (1) bekezdése szerinti alapvető jogsértés megállapítására objektív lehetőség sincsen. Az összeférhetlenségi előírás megsértéséhez az I. rendű felperesnek meg kellene jelölni az összeférhetlenséget és a verseny tisztaságát eredményező helyzetet, mivel a puszta közvetett címegegyezés nem az, ilyen azonban az iratban nem található.
- [19] A II. rendű felperes mellett az ajánlatkérő 4, ajánlatkérő 5, ajánlatkérő 6 és ajánlatkérő 7 is eljárásjogi kifogásokat terjesztett elő, melyhez a II. rendű kérelmezett is csatlakozott. Kiemelték, hogy az I. rendű felperes részéről számukra semmilyen eljárást lezáró irat nem került megküldésre, így a Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontja tekintetükben nem alkalmazható. A közbeszerzés pedig nem uniós forrásból valósult meg, így az I. rendű felperesnek nem volt hivatalbóli kezdeményezési jogosultsága. Ajánlatkérő 4; 6; 7 rámutatott arra is, hogy viszonylatukban a Kbt. 149. § (1) bekezdés c) és d) pontja sem teljesült.
- [20] Az alperes a keresettel támadott D.304/23/2025. sz. határozatával megállapította, hogy az ajánlatkérők a 2. kezdeményezési elem tekintetében megsértették a Kbt. 25. § (1) bekezdését, egyebekben a jogsértés hiányát állapította meg. Az ajánlatkérőkkel szemben egyetemlegesen

500 000,-Ft bírságot szabott ki. Rögzítette, hogy a jogorvoslati eljárás során felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

- [21] Kiemelte, hogy a tárgyi jogorvoslati eljárás keretében vizsgált közbeszerzési eljárás 2018. április 11-én indult meg, ezért a jogorvoslati eljárás során a Kbt. ezen a napon hatályos anyagi jogi rendelkezéseire volt figyelemmel. A hivatalbóli kezdeményezést 2025. május 14-én terjesztette elő az I. rendű felperes, így az eljárásjogi kérdésekben az ezen a napon hatályos jogszabályok szerint járt el.
- [22] A jogorvoslati kezdeményezés érdemi vizsgálatát megelőzően döntött az eljárásjogi kifogásokról. A II. rendű felperes 1. eljárásjogi kifogására hangsúlyozta, hogy téves a II. rendű felperes azon állítása, mely szerint a szervezetet létrehozó jogszabály és a Kbt. csak a kezdeményező létrehozását követő közbeszerzésekkel kapcsolatban telepít kezdeményezési jogosultságot részére. A hivatkozott jogszabályok nem tartalmaznak ilyen korlátozást. Hivatkozott az Eufetv. 23. §-ára, 24. § (4) bekezdésére, a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontjára és az Eufetv. 70. § (3) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság 30/2014. (IX.30.) AB határozatának [23] pontjára és a 3191/2019. (VII.16.) AB határozat [29] és [31] pontjában foglaltakra. Rögzítette, hogy a jelen jogorvoslati eljárás alapját képező hivatalbóli kezdeményezés nem ütközik a visszaható jogalkotás tilalmába. Az I. rendű felperes jogszerűen terjesztette elő jogorvoslati kezdeményezését a 2018-ban megvalósult közbeszerzési eljárással kapcsolatban. Az ajánlatkérőknek és a kérelmezetteknek a 2018-ban lefolytatott közbeszerzési eljárás idén hatályos Kbt. anyagi jogi rendelkezéseinek kellett megfelelni, amely anyagi jogi jogszabályoknak való megfelelést vizsgálja az alperes is az érdemi vizsgálat során az egyes kezdeményezési elemek tekintetében. Az ajánlatkérőknek és a kérelmezetteknek nem új és nem megváltozott Kbt. anyagi jogi szabályoknak kell megfelelniük a több évvel későbbi vizsgálat során, hanem a közbeszerzés lefolytatásakor hatályos szabályoknak. Így nem lesz terhesebb az ajánlattevők és a kérelmezettek kötelezettsége.
- [23] Az sem teszi terhesebbé az ajánlatkérők és a kérelmezettek helyzetét, hogy jelen esetben az I. rendű felperes szervezete nyújtotta be a jogorvoslati kezdeményezést tekintettel arra, hogy ezen kezdeményezés is a közbeszerzés lefolytatása idején hatályos Kbt. anyagi jogi szabályainak megfelelést vizsgálta ugyanúgy, mintha a közbeszerzés lefolytatásakor már létező szervezet vizsgálta volna azt. A Kbt. kógens szabályozási logikája nem tartalmaz korlátozást arra nézve, hogy a hivatalbóli kezdeményező I. rendű felperest csak a létrehozást követő időszak tekintetében illetné meg az eljárás kezdeményezési joga, mivel a kezdeményező általános eljárás kezdeményezési jogkörrel bír az Európai Unió források felhasználásával érintett közbeszerzés tekintetében. Így az alperes megállapította, hogy a II. rendű felperes 1. eljárásjogi kifogása nem foghatott helyt.
- [24] Ezt követően a 2. eljárásjogi kifogásként a hivatalbóli kezdeményezés elképesztését vizsgálta. E körben rámutatott, hogy a II. rendű felperes jogi képviselője az objektív jogorvoslati határidő tekintetében tévedésben van, ugyanis az általa hivatkozott Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja „legalább” fordulattal vezeti be az öt évet és nem „legfeljebb” fordulatot tartalmaz. Ennélfogva az öt év minimum szabálynak tekintendő, amennyiben az általános iratmegőrzési kötelezettség időtartama ennél rövidebb az adott projekt tekintetében.
- [25] A jogorvoslati eljárás kezdeményezésekor, azaz 2025. május 14-én hatályos Kbt. 197. § (26) bekezdése szerint e törvénynek a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény módosításáról szóló 2023. évi XVI. törvény (a továbbiakban: Mód7.tv.) által módosított 152. § (2)-(2a) és (4) bekezdését az e rendelkezések hatályba lépését követően megvalósult jogsértések, valamint az ezen rendelkezések hatályba lépését megelőzően megvalósult jogsértések miatt kezdeményezett jogorvoslati eljárásokra is alkalmazni kell, ha a hivatalbóli kezdeményező az ilyen jogsértésről az ezen rendelkezések hatályba lépése után szerzett tudomást. Alperes megállapította, hogy a Kbt. 152. § (2) bekezdését módosító Mód7.tv. 13. §-a a Mód7.tv. 21. § (2) bekezdése alapján 2023. szeptember 1-jén lépett hatályba. A hivatalbóli

kezdeményező a 2023. szeptember 1-jei hatályba lépést megelőzően megvalósult jogsértésről a Mód7.tv.-vel módosított Kbt. 152. § (2)-(2a) és (4) bekezdéseinek hatályba lépése után szerzett tudomást, ezért a hivatalbóli kezdeményezőre a hivatalbóli jogorvoslati kezdeményezés benyújtására nyitva álló határidő tekintetében, valamennyi kezdeményezési elem vonatkozásában a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja, mint objektív határidő az irányadó. Az I. rendű felperes a jogorvoslati kezdeményezését 2025. május 14-én nyújtotta be. A vizsgálati eljárás lezárásáról 2025. március 10-én értesítette a II. rendű felperest. Az alperes álláspontja szerint tehát a tárgyi ügyben a Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontja - a 90 napos határidő kezdete - az eljárás eredményeként az ellenőrzéssel, illetve az eljárással érintett szervezettel való közléstől számítandó, azaz 2025. március 10-től. A 2025. március 10. és 2025. május 14. közötti időszak nem haladta meg a kezdeményezésre nyitva álló 90 napot.

- [26] A Kbt. 152. § (2a) bekezdésében foglaltak szerint az alperes eljárását a (2) bekezdésben meghatározott időtartamokon belül lehet kezdeményezni. A Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja szerint pedig a támogatásból megvalósuló beszerzés esetén az a) és b) ponttól eltérően az adott támogatás folyósítására és felhasználására vonatkozó jogszabályban előírt iratmegőrzési kötelezettség időtartamán belül, de legalább a jogsértés megtörténtétől számított 5 éven belül kezdeményezheti a jogorvoslati eljárást a Kbt. 152. § (1) bekezdésében meghatározott szervezet. A 2014-2020. programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI.5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 110/A. § (1) bekezdése alapján a kezdeményezett projekt szintű, a kincstári programszintű elkülönített számviteli nyilvántartást vezet, a projekttel kapcsolatos minden dokumentumot elkülönítetten nyilvántart és legalább 2027. december 31-ig megőrzi. A fent kifejtettek okán megállapítható, hogy az I. rendű felperes határidőn belül nyújtotta be jogorvoslati kezdeményezését, erre tekintettel az nem késett el. Így a 2. eljárásjogi kifogás sem volt alapos.
- [27] A 3. eljárásjogi kifogás tekintetében rögzítette, hogy figyelemmel a Kbt. 149. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltakra megállapítható, hogy a Kbt. azt várja el a kérelmezőtől és a hivatalbóli kezdeményezőtől, hogy a jogsértő esemény megtörténtének és az arról való tudomásszerzésnek az időpontját valamennyi kérelmi elem tekintetében egyértelműen azonosíthatóan meghatározza. Az alperes megvizsgálta a kezdeményezési iratban foglaltakat, amely alapján megállapítást nyert, hogy a Kbt. 149. § (1) bekezdés c) pontjában elvárt adatokat a hivatalbóli kezdeményezés tartalmazta az ajánlatkérők és a kérelmezettek tekintetében is.
- [28] Az alperes ezt követően megvizsgálta a II. rendű felperes eljárási kifogásain túl az ajánlatkérő 4, ajánlatkérő 5, ajánlatkérő 6, ajánlatkérő 7 által is előterjesztett eljárási kifogásait és a II. rendű kérelmezett által előadottakat, azonban ezeket sem találta alaposnak. Rögzítette, hogy áttekintette a jelen jogorvoslati eljárás tárgyát képező közbeszerzési eljárással összefüggő Támogatási Szerződést és annak mellékleteit, amely alapján megállapította, hogy II. rendű felperes és a többi ajánlatkérő egymással konzorciumi megállapodást kötöttek. A konzorciumi megállapodás 3.2. pontja rögzítette, hogy a Konzorciumvezető kötelezte magát arra, hogy a Támogatónak és a Projekt megvalósításának ellenőrzésére jogszabály és a támogatási szerződés alapján jogosult szervezeteknek a Projekt megvalósításával kapcsolatos bármely közléséről a Tagokat tájékoztatja. Így az I. rendű felperes által lefolytatott ellenőrzésről és annak eredményéről a II. rendű felperesnek volt kötelessége tájékoztatni a többi ajánlatkérőt.
- [29] A kezdeményezés Kbt. 149. § (1) bekezdés c) pontjának való megfelelést a II. rendű felperes által előterjesztett eljárási kifogás tekintetében megvizsgálta, e körben tett megállapításait a jelen eljárási kifogás vizsgálata során is fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az I. rendű felperes két kezdeményezési elemében foglalta össze az általa állított jogsértést, amellyel kapcsolatban több jogszabályi rendelkezést is feltüntetett, valamint a rendelkezésére álló bizonyítékokat megjelölte, és nyilatkozott a jogsértő eseményről is, így a Kbt. 149.§ (1) bekezdés d) pontja is megtartott volt.

- [30] Az uniós forrás érintettsége kapcsán kiemelte, hogy az I. rendű felperes egyértelműen megjelölte, hogy a közös ajánlatkérők „Rendezvényszervezés és rendezvények PR háttér szolgáltatásainak ellátása – Kásád, Beremend, Kistapolca, Egyházasharaszti, Matty, Márok, Gordisa települések” tárgyú (EKR azonosító: 000014582018) közbeszerzési eljárása uniós forrásból, az EFOP-1.5.3-16-2017-00075 projekt keretében támogatott. Ennek igazolására csatolásra került az Emberi Erőforrások Minisztériuma EU Fejlesztések Végrehajtásáért Felelős Államtitkársága, mint Támogató és Kásád Községi Önkormányzata, mint Kedvezményezett között létrejött Támogatási Szerződése. Ezzel összhangban az EKR-ből elérhető Összefoglaló tájékoztatás VI.1.2.) pontja a „További információk” körében a következőket tartalmazza: „A közbeszerzési eljárás EU-s forrásból valósul meg, az EFOP-1.5.3-16-2017-00075 projekt keretében.” A Közbeszerzési Értesítő 2018/171. számában, KÉ 15934/2018 hivatkozási szám alatt közzétett, „Tájékoztató az eljárás eredményéről” hirdetmény „II.2.8) Európai uniós alapokra vonatkozó információk” pontja pedig rögzítette, hogy: „A közbeszerzés európai uniós alapokból finanszírozott projekttel és/vagy programmal kapcsolatos: igen. Projekt száma vagy hivatkozási száma: EFOP-1.5.3-16-2017-00075 projekt.”
- [31] A Kbt. 152.§ (1) bekezdés o) pontjára hivatkozással rögzítette, hogy az Eufetv. 3. §-ának utolsó fordulata értelmében egy projekt kivonása az európai uniós finanszírozásból nem érinti a Hatóság hatásköreit, amennyiben csalás, összeférhetetlenség, korrupció és egyéb jogsértés vagy szabálytalanság érinti az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodást vagy az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, vagy ennek komoly kockázata felmerül.
- [32] A II. rendű kérelmezett vonatkozásában a jogorvoslati határidő megtartottsága kapcsán kiemelte, hogy e tekintetben a Kbt. 152. § (2a) bekezdés b) pontja vizsgálendő. Az I. rendű felperes eljárása nem minősül közigazgatási hatósági eljárásnak, így arra az Ákr. szabályai nem alkalmazandók. Mivel az Eufetv. 17. § (1) bekezdése tekintetében a jogalkotó az ellenőrzésre, illetve az eljárás lezárására határidőt nem határozott meg, így a hivatalbóli kezdeményezés a kérelmezettek tekintetében sem késett el.
- [33] Ezt követően az ügy érdemét érintően hivatkozott a Kbt. 2. § (1), 25. § (1) és 36. § (2) bekezdésére, valamint Tpv. 11. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakra kiemelve, hogy az I. kezdeményezési elem tekintetében azt kellett vizsgálnia, hogy a kérelmezettek a verseny tisztaságát sértő magatartást tanúsítottak-e. Rögzítette, hogy nem vitatott, hogy a közbeszerzési eljárás indításától eltelt hosszú idő miatt a becsült érték nyilvánosságára vonatkozó adatok nem fellelhetők. Az is tény, hogy az EKR-ben szereplő nyilvános dokumentumok nem tartalmazzák egyik rész esetében sem a becsült értéket. Az is megállapítható, hogy a projektre vonatkozó nyilvános adatokból egyértelműen nem következik a közbeszerzés becsült értéke, így az alperes mindezeket a tényeket összességében értékelve megállapította, hogy a kérelmezettek összejátszása nem bizonyított. Az nem vitatható, hogy a becsült értékkel egyező és attól kismértékben eltérő ajánlati ár esetében a gyanú felmerült, de bizonyítékok hiányában ezekből jogsértésre következtetést levonni nem lehet. Azon körülményből, hogy a II. rendű és a III. rendű kérelmezett magasabb ajánlati árat tett az I. rendű kérelmezett által tett vállalásnál még nem következik az összejátszás megállapíthatósága. Az I. rendű felperes sem tudta semmilyen ténnyel a becsült érték nyilvánosságát cáfolni és az ajánlatkérők és a kérelmezettek állítása életszerű volt ezen információk fellelésének hiányára, hiszen állításuk szerint ezen adatok több mint 8 éve kerültek nyilvánosságra. (Határozat 185.-189. pont)
- [34] Ezt követően az alperes megvizsgálta azt a tényt, hogy mindhárom ajánlattevő ugyanazon típusú nyomtatót használta ajánlatának szkenneléséhez, amely nem vitásan gyanúra ad okot. Elfogadta az ajánlatkérők azon hivatkozását, mely szerint ez a készülék, mind a paraméterei, mind az alkalmazhatósága szempontjából egy gyakran vásárolt típus volt, amelyhez csak

minimális képzésre volt szükség. Annak a körülménynek a vizsgálata során, hogy a nyomtató a szkenneléshez „Adobe PSL 1. le for Canon” programot használ az alperes elfogadta az ajánlatkérők által tett nyilatkozatot, amely szerint ez a program a berendezés gyári telepített szkennelését megjelenítő programja. Mindez így nem minősíthető olyan bizonyítéknak, mely kétséget kizáróan alátámasztaná a jogsértés megvalósulását, hiszen aki ilyen gépet használ az ezt a gyári programot alkalmazza. Az, hogy az ajánlatokat egymáshoz közeli időpontban szkennelték csupán arra enged következtetni, hogy az ajánlattételi határidőhöz közeli időpontban tették meg ajánlatukat az EKR-ben a kérelmezettek, amely önmagában és együttesen értékelve sem minősülhet a tények olyan összefüggő láncolatának, amely a jogsértés egyértelmű tényét alátámasztaná, hiszen az ajánlattevők az ajánlattételi határidőt kihasználva annak letelte előtt tesznek ajánlatot. Az alperes az alapelvi jogsértés fennálltát nem látta e körben megállapíthatónak.

- [35] Rögzítette azt is, hogy a II. rendű és a III. rendű kérelmezettek vonatkozásában az összejátszás annak érdekében, hogy az I. rendű kérelmezett legyen az eljárás nyertese nem életszerű. Több ugyanolyan tárgyú közbeszerzési eljárásban került az I. rendű kérelmezett nyertesként kihirdetésre, az összejátszás pedig alapvetően a piacfelosztás céljából történik és éppen olyan magatartást feltételez, amely minden közbeszerzésnél más-más ajánlattevő nyertesként történő kihirdetését eredményezné. Jelen körülmények nem az ajánlattevők közötti összejátszásra engednek következtetést levonni.
- [36] Az I. rendű kérelmezett és D.Á. között feltárt üzleti kapcsolat vonatkozásában rögzítette, hogy D.Á. az ajánlatkérő megbízásából kapcsolattartóként, projektmenedzserként és bíráló bizottság elnökeként járt el a közbeszerzési eljárás során. Az I. rendű felperes által előadott tények nem vitathatóak, abból azonban csak az állapítható meg, hogy D.Á. az ajánlatkérő kapcsolattartója és az I. rendű kérelmezett között személyes ismeretség áll fenn. Ebből a tényből viszont nem vonható le arra következtetés, hogy a kérelmezettek összejátszottak volna annak érdekében, hogy az I. rendű kérelmezett legyen az eljárás nyertese. (Határozat 192.-194. pont)
- [37] Az I. rendű felperes által bemutatott 2019-2020. évi vevői és szállítói számlaforgalom jelen eljárásban figyelembe nem vehető, mivel azok későbbiek, mint a közbeszerzési eljárás lefolytatása, így abból még következtetés sem vonható le a korábbi időszakra vonatkozóan. Így az alperes megállapította, hogy az alapelvi jogsérelem nem állapítható meg azon indokokból, hogy a kérelmezettek a közbeszerzési eljárásban összehangolt magatartást tanúsítottak, az I. rendű kérelmezett nyertességét segítették elő. Így az 1. kezdeményezési elem vonatkozásában a jogsértés hiányát állapította meg.
- [38] Az alperes ezt követően a 2. kezdeményezési elemet vizsgálta. Rögzítette, hogy a verseny tisztaságának követelménye szélesebb körű alapelvi jogtétel, amely az összeférhetlenség megsértésével és további tevőleges magatartással valósul meg. A jogalkotó a Kbt. 25. § (1) és (8) bekezdésében aktív cselekvési kötelezettséget határozott meg az ajánlatkérők számára annak érdekében, hogy összeférhetetlen helyzetektől mentes eljárást folytassanak le. Ez a kötelezettség az eljárás egésze során fennáll minden egyes eljárási cselekménnyel. Konkrét magatartást a rendelkezés nem rögzít, így minden esetben a körülmények vizsgálatával mondható meg, hogy az ajánlatkérő megvalósította-e az összeférhetlenség kiküszöbölését vagy jogsértést követett el e körben.
- [39] Rögzíthető, hogy a becsült érték nyilvánosságra kerülését a felek bizonyítani nem tudták. Az alperes joggyakorlata alapján a becsült értékkel megegyező, vagy attól kis mértékben eltérő ajánlati vállalás esetén mindig felmerül a gyanú az ajánlattevő és az ajánlatkérő közötti egyeztetésre még akkor is, ha az ajánlatkérő nevében más bonyolítja a közbeszerzési eljárást és az ajánlatkérő csak a döntést hozza meg. Az ajánlatkérőnek ilyen helyzetben intézkedési kötelezettsége van annak érdekében, hogy feltárja a tényeket és a versenysértő helyzetet orvosolja. (Határozat 201. pont)

- [40] Alperes megállapította, hogy az ajánlatkérők az ajánlatok bontását követően nem észlelték az I. rendű kérelmezett ajánlati árának a becsült értékkel egyezőséget és azzal közel azonos mértékét és az okok feltárása érdekében további intézkedést sem tettek. Az a tény, hogy a D.Á. a bíráló bizottság elnöke és az ajánlatkérők kapcsolattartója összeférhetlenségi nyilatkozatot tett, még nem mentesíti az ajánlatkérőket az alól, hogy az eljárás további szakaszában esetlegesen felmerülő helyzeteket megfelelően kezeljék. Az alperes az ajánlati ár azonosságát és közel azonos mértékét ilyen helyzetnek minősítette, mely a verseny tisztaságát veszélyeztető körülmény, ami kapcsán elmulasztottak intézkedést tenni az ajánlatkérők megsértve ezzel a Kbt. 25. § (1) bekezdését.
- [41] Az alperes a jogsérelem kapcsán többlétevényállási elemet nem tárt fel, ilyet az I. rendű felperes sem valószínűsített, így a Kbt. 2. § (1) bekezdésének megsértése nem volt megállapítható. A Kb. 36. § (2) bekezdése kapcsán alperes rögzítette, hogy ezen rendelkezés megsértésének megállapíthatóságát olyan magatartás észlelése eredményezi, melyet a Tptv. 11. §-ának tételes rendelkezései tartalmazznak. Ezen rendelkezés alanyai a piaci szereplők, akik jelen eljárásban az ajánlattevők, az eljárásában történő összejátszásuk az 1. kezdeményezési elemben vizsgálat tárgyát képezte, de az alperes ennek tényét megállapítani nem tudta. Erre tekintettel nem állapítható meg az ajánlatkérők olyan a Kbt. 36. § (2) bekezdésében megnevezett a Tptv. 11. §-ába vagy az EUMSZ 101. cikkébe ütköző magatartása, vagy ezt alapos okkal való feltételezése, amely miatt a Gazdasági Versenyhivatalhoz kellett volna fordulnia az ajánlatkérőknek, ezért a Kbt. 36. § (2) bekezdése nem sérült.
- [42] Az alperes a 2. kezdeményezési elem kapcsán megállapított jogsértéssel összefüggésben a Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja szerinti bírságot szabott ki a Kbt. 165. § (11) bekezdésére figyelemmel. Kiemelte, hogy a bírság kiszabását indokoltnak tartotta, mivel súlyos jogsértést valósított meg az ajánlatkérőknek az összeférhetlenség vizsgálatának mellőzése. A bírság mértékének megállapítása során figyelembe vette a szerződés értékét azt, hogy az ajánlatkérőkkel szemben az adott közbeszerzés vonatkozásában korábban jogsértés megállapítására nem került sor, tekintettel volt arra, hogy kimondottan hosszú idő telt el a jogsértés megtörténte óta, mely a bizonyítást nehezítette. Az érintett beszerzés támogatásból valósult meg, így a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás visszafizetésére vonatkozó szankció kapcsolódhat és a támogatást visszavonták. Figyelembe vette azt is, hogy a jogsértés nem reparálható, tekintettel volt arra, hogy az ajánlatkérők együttműködő magatartását a jogszabályi kötelezettség teljesítésén túl nem tudta megállapítani. Nem tudta megállapítani, hogy a jogsértés szándékos volt-e. Mindezek a körülmények a rendelkező részben foglalt összegű bírság kiszabását indokolták, így egyetemlegesen kötelezte az ajánlatkérőket a bírság megfizetésére. A költségek viseléséről a Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 125. § (1) bekezdése alapján rendelkezett. A kérelmezettek költségei megfizetésére nem kötelezte az I. rendű felperest tekintettel arra, hogy az Ákr. 126. § (2) bekezdése szerinti költségviselési szabály kizárólag jogvitás eljárásban érvényesül, míg a jelen eljárás hivatalból került megindításra.

Az I. -II. rendű felperes keresete, az alperes védiratai

- [43] A határozatnak az 1. kezdeményezési elem megtámadása iránt előterjesztett keresetében az I. rendű felperes elsődlegesen az alperesi döntés hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, másodlagosan pedig az alperesi döntés megváltoztatását kérte akként, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy az I. rendű kérelmezett a II. rendű kérelmezett és a III. rendű kérelmezett megsértette a Kbt. 2. § (1) bekezdésében foglalt a verseny tisztaságának tiszteletben tartására vonatkozó alapelvét és bírságot szabjon ki. Előadta, hogy a keresetének nem tárgya az alperes határozatának a 2. kezdeményezési elemre meghozott döntése.

- [44] Hivatkozott az Eufetv. 3. §-ára, 24. § (4) bekezdésére, a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontjára. Rögzítette, hogy az ajánlatkérők európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzési eljárása tekintetében a felperes több olyan körülményt és mozzanatot azonosított, amely összességében az eljárásban résztvevő ajánlattevők részéről a verseny tisztaságát sértő magatartáshoz vezetett. Alperes határozata sérti az Ákr. 81. § (1) bekezdését, a Kbt. 2. § (1) bekezdésében foglaltakat, mivel nem tett eleget azon követelménynek, hogy a bizonyítékok egyenként és összességében is értékelésre kerüljenek, következésképpen alperes nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Az alperes az I. rendű felperes által bemutatott és több magatartás láncolataként megvalósuló verseny tisztaságának megsértése körében elmulasztotta a felhozott érvek együttes figyelembevételét és a cselekményeket egyenként értékelte annak ellenére, amit az alperesi határozat 185. pontjában hivatkozik. A felhozott érveket egyesével értékelte figyelmen kívül hagyva azok egymást erősítő hatását és azt a körülményt, hogy azok összességében és együttesen eredményezték a verseny tisztaságának a megsértését az ajánlattevők részéről.
- [45] A határozat 189., 192. és 194. pontjával összefüggésben kiemelte, hogy vitatja az alperes határozatában követett, az egyes bizonyítékok egyenkénti értékelését, amely az alperesi határozat indokolásának hiányosságához vezetett, figyelemmel arra, hogy az alperesi határozat nem tartalmazott arra vonatkozó jogi indokolást, hogy az egyes bizonyítékok, melyek önmagukban akár a jogsértés gyanújának valószínűsítésére is alkalmasak, összehatásukban miért nem alapozhatják meg a verseny tisztaságának sérelmét. I. rendű felperes jogorvoslati kezdeményezésében kifejezetten arra az álláspontra helyezkedett, hogy a feltárt és bemutatott jogsértőnek vélt ajánlattevői magatartások összességükben, egymás hatását erősítve vezettek arra, hogy az ajánlattevők megsértették a verseny tisztaságát.
- [46] Előzőeken túl az I. rendű felperes kifogásolta, hogy az alperes az Ákr. 62. § (1) bekezdésében és 3. §-ában foglalt kötelezettség ellenére a tényállás feltárása érdekében nem folytatott le bizonyítási eljárást. Alperes eljárása során az I. rendű felperes, illetve az ajánlatkérők, valamint az I. rendű kérelmezett által a becsült értékkel megegyező nyertes ajánlati ár tekintetében előadottakat az ajánlatkérők és az I. rendű kérelmezett javára értékelte, azok vélelmezett életszerűsége okán.
- [47] Hivatkozott a határozat 186.-189. pontjában foglaltakra kiemelve, hogy az alperesi jogi levezetése több szempontból is kifogásolható egyfelől amiatt, hogy vélekedésekre alapított másfelől, hogy ennek eredményeként az ajánlatkérők és a kérelmezettek állítását minősíti fajsúlyosabbnak és életszerűnek. A határozat 189. pontjával összefüggésben rögzítette, hogy ellentmond annak az I. rendű felperes általi előadásnak, hogy a becsült értéket az ajánlatkérők a Kbt. szabályai szerint hivatalosan nem közölték, így az nem került sem az EKR.-ben feltüntetésre, sem pedig az ajánlatkérők által megküldött ajánlattételi felhívás nem tartalmazta azt. A II. rendű felperes a hatóságnak megküldött nyilatkozatában előadta, hogy az önkormányzat ugyan nem közölte az eljárás során a közbeszerzés becsült értékét, azonban a projektekkel kapcsolatos információk a projekt weboldalán elérhetőek voltak, így azt az ajánlattevők bármikor szabadon megtekinthették. Az I. rendű felperes a II. rendű felperes által hivatkozottak alapján ellenőrzéseket futtatott a pályázati honlapon és az ajánlatkérői weboldalakon. A keresés eredményeképpen egy Kásádhhoz és a projekthez köthető weboldal volt fellelhető, ahol az uniós forrásból támogatott projektről általános, de nem a közbeszerzés becsült értékére vonatkozó információk szerepeltek.
- [48] Kiemelte, hogy amennyiben az alperesnek akár az I. rendű felperes által előterjesztett bizonyítékok elégségességével, a kérelmezettek állításának életszerűségével kapcsolatban kétsége merült fel, úgy az Ákr. 62. § (1) bekezdése alapján kötelessége lett volna bizonyítási eljárást lefolytatni. Álláspontja szerint alperes e körben előadott rövid és általános indokolása nem tesz eleget az indokolási kötelezettségnek.
- [49] Alperes az I. rendű felperes által a kérelmezettek részéről ugyanazon típusú nyomtató alkalmazására vonatkozó bizonyítékok értékelését ugyancsak az ajánlatkérők és a

kérelmezettek javára végezte el annak ellenére, amit a határozatának 192. pontja rögzít. Alperes nem fogadta el az I. rendű felperesnek ezzel kapcsolatban a jogorvoslati eljárásban előadott nyilatkozatát, amely szerint a II. rendű felperes által az ajánlatok azonos típusú eszközzel történő szkennelése körében előadottak megítélése szerint semmilyen relevanciával nem bírnak nem cáfolják a kezdeményezésben foglaltakat. Az I. rendű felperes határozott álláspontja a nyomtatóval kapcsolatos kérdéskör tekintetében is az, hogy amennyiben alperesnek akár az I. rendű felperes által előterjesztett bizonyítékok elégségességével, akár a kérelmezettek által előadottak tekintetében kétsége merült fel, az Ákr. 62. § (1) bekezdése alapján kötelessége lett volna bizonyítási eljárást lefolytatni.

- [50] A határozat 193. pontjával összefüggésben hivatkozott arra, hogy a hivatalbóli kezdeményezés során nem nyilatkozott arról, hogy az ajánlattevők piacfelosztási céllal játszottak volna össze. Arra hivatkozott, hogy a verseny alapelveinek megsértésével valószínűsíthetően egymással egyeztetve tettek ajánlatot. Meg kívánja jegyezni, hogy az összejátszás nem azonos a piacfelosztással és a piacfelosztás nem azonos a körbenyeréssel. Rögzítette az összejátszást, a piacfelosztás és a körbenyerés fogalmait. Felperes álláspontja szerint attól függetlenül, hogy a közbeszerzési eljárásokban nem eltérő ajánlattevők voltak a nyertes ajánlattevők létrejöhetett a szereplők között olyan összejátszás, amely sérti a verseny tisztaságát. Álláspontja szerint az, hogy az alperes nem tett eleget az Ákr. 62. § (1) bekezdése szerinti tényállásfeltárási kötelezettségének az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható eljárási szabálysértés, amely megalapozza az alperesi döntés hatályon kívül helyezését.
- [51] A II. rendű felperes keresetében az alperesi döntés megváltoztatását kérte akként, hogy állapítsa meg a bíróság a közbeszerzési jogsértés hiányát, azaz a 2. kezdeményezési elemnek helyt adó határozati rész tekintetében a jogorvoslati kezdeményezést utasítsa el, kérte továbbá, hogy a II. rendű felperes jogorvoslati eljárás során felmerült költségeinek megfizetésére az I. rendű felperest kötelezze. Másodlagosan kérte, hogy a bíróság a határozatot a 2. kezdeményezési elem vonatkozásában az eljárási kifogásokat és a II. rendű felperes költségmegtérítési kérelmét elbíráló részében semmisítse meg és a körben az alperest új eljárásra kötelezze.
- [52] Az I. eljárásjogi kifogás tekintetében kiemelte, hogy álláspontja szerint nem azért teszi terhesebbé az I. rendű felperes kezdeményezési jogosultsága a II. rendű felperes és mindenki más helyzetét, mert a többi Kbt.-ben kezdeményezési jogot kapott jogalanyhoz képest többletjogot kapott volna, hiszen látszólag ugyanazokat kapta meg. Azonban ugyanazon kezdeményezési jog más időponttól gyakorolható, azaz miközben mindenki más hasonló hatóság vagy hivatal esetében már lejárt a jog gyakorlásának lehetősége, nála ezzel a jogtechnikai megoldással ugyanazon jogosultságok gyakorolhatósága mellett is de megnyílik, sokkal hosszabban gyakorolható hivatalbóli kezdeményezési jog, ami lényegesen terhesebb változás. Azért is terhesebb, mert az Integritás Hatóság esetében egy garanciális részvételi jogok nélküli kvázi titkos eljárásban lehet bárki ellen fellépni, ahol az eljárási anyagok meg sem ismerhetők. II. rendű felperesnek egy garanciák nélküli eljárási jogosultságú szuperhatóság fellépésével a jogsértés idején nem kellett számolnia, a helyzete tehát terhesebbé vált egy parttalan bizonytalanságba taszítva őt. A határozat valójában nem ad számot arról, hogy miként ütköztette a felek álláspontjait, miként jutott arra a döntésre, amit meghozott, mivel a felek előadásainak egyetlen kiragadott elemét ismerteti csupán a döntés. Így a II. rendű felperesi előadás komplex értékelése a határozatból elmaradt, erre tekintettel sérült az Ákr. 81. § (1) bekezdése.
- [53] Az I. rendű felperes vonatkozásában kiemelte, hogy az annak létrehozásáról szóló Eufetv. hatályba léptető és átmeneti rendelkezései nem szólnak a jogszabály bármiféle visszamenőleges alkalmazhatóságáról, sőt a 70. § (3) bekezdése a működés kezdési időpontját 2022. november 19. napjában határozza meg. E körben hangsúlyozta, hogy a jogállamiság követelményéből ered a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma. Tényként rögzíthető, hogy

az Integritás Hatóság létrehozására az eljárás lezárását követően több mint négy évvel később került sor. A közbeszerzés idején hatályos Kbt. nem tartalmaz o) pontot és értelemszerűen nem tartalmaz eljáráskezdeménnyezési jogosultságot sem az akkor még nem létező Integritás Hatóság számára. Az I. rendű felperes kizárólag a létrehozatala utáni közbeszerzési eljárások esetében járhat el csak, az ilyen közbeszerzési eljárások esetében van kezdeménnyezési joga. Hivatkozott álláspontja alátámasztására a Kúria joggyakorlatára, az Alkotmánybíróság 35/2019. (XII.31.) AB határozatára és a 3191/2019. (VII.16.) AB határozatban foglaltakra, továbbá az Európai Unió Bíróságának C-496/18 és C-497/18. egyesített ügyekben beadott főtanácsnoki indítványára.

- [54] A jelen esetben a közbeszerzési eljárás lefolytatásakor hatályos jogszabályok szerint megvoltak azok a szervezetek, amelyeknek a Kbt. kezdeménnyezési jogosultságot adott, és mivel a jelen esetben az I. rendű felperes létrejöttéhez képest korábbi jogszabályról van szó, álláspontja szerint az I. rendű felperesnek nincs kezdeménnyezési joga, így jogosultság hiányában kezdeménnyezését nem nyújthatta volna be, azaz a kezdeménnyezést vissza kellett volna utasítani és az eljárást meg kellett volna szüntetni az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja és az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja szerint.
- [55] A 2. második eljárás kifogás vonatkozásában kiemelte, hogy itt a kérdés az eljárás kifogás szempontjából az volt, hogy miként kell értelmezni az öt éves időtartamot. A II. rendű felperes ezen öt éves időtartam leteltére hivatkozott eljárásjogi kifogásként. A határozat azonban ezt a kérdést nem kezeli, a kifogást nem dönti el. Amit a II. rendű felperes kérdéssé tett, az öt éves speciális szűkítő időtartam lejárt, az nincs tárgyalva a határozatban arról a határozat döntést, illetve indokolást nem tartalmaz. Ebben a kérdésben az alperes nem döntött. A kezdeménnyező iratban megjelölt jogsértési időpont 2018. március 9. és 2018. augusztus 30. napja. Ehhez képest az öt éves időtartam 2023. március 9. és 2023. augusztus 30. napja egy objektív határidő. Nem szorul magyarázatra az, hogy az objektív határidő a hivatalbóli kezdeménnyezés benyújtásakor már eltelt és az öt éves szabály átlépése miatt a kezdeménnyezés elkésett azt vissza kellett volna utasítani és az eljárást meg kellett volna szüntetni az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja és 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Az alperesi döntés sérti az Ákr. 81. § (1) bekezdésének követelményeit mivel nem tudni meg belőle, hogy az öt éves eljárásindítási korlátra vonatkozó eljárás kifogását miért utasította el, miért nem vette figyelembe a hatóság.
- [56] Az ajánlatkérő 4, ajánlatkérő 5, ajánlatkérő 6, ajánlatkérő 7 által előterjesztett eljárásjogi kifogás tekintetében hivatkozott arra, hogy ez a kifogás látszólag a II. rendű felperesen kívüli többi ajánlatkérőt érint, mivel azonban egyetemlegesen került felperes kötelezésre a bírság megfizetése tekintetében a többi ajánlatkérővel a bírság összege is erre tekintettel került megállapításra, így rá is érdemben hat ki az, hogy a többi ajánlatkérő ellen meg kellett volna szüntetni az eljárást. Ez az eljárás kifogás azon alapult, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdése szerinti a) pontos kezdő időpont nem alkalmazandó, mivel a II. rendű felperesen kívüli ajánlatkérők semmiféle közlést az Integritási Hatóságtól nem kaptak, esetükben egyáltalán kizárólag a b) pont jöhet szóba. A II. rendű felperesen kívül tehát minden más ajánlatkérő esetében 2023. november 16. napján indult az eljárás határidő, ami 60 napig tartott, így 2024. január 15. napján járt le. 2024. január 15. napjától a Kbt. szerinti 90 napja volt az I. rendű felperesnek az eljárás kezdeménnyezésére. A jogorvoslati eljárásindítási határidő így velük szemben 2024. április 14. napján lejárt. Így a kezdeménnyezés elkésetttségét meg kellett volna állapítani az ajánlatkérő 4, ajánlatkérő 5, ajánlatkérő 6, ajánlatkérő 7 tekintetében alperesnek és az eljárást meg kellett volna szüntetni az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pont és az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pont szerint. Erre azonban jogsértő módon nem került sor.
- [57] Kiemelte, hogy valamennyi ajánlatkérő eljárással érintett szervezet volt. Az, hogy egymás között miként állapodtak meg - amiről egyébként az I. rendű felperesnek még csak tudnia sem kellett - jelentőséggel nem bírt. A Kbt. szerint az eljárással érintett szervezettel közléstől és nem azok valamiféle képviselőinek vélt szervezettel való közléstől kell a határidőt számítani.

A Kbt. rendelkezése szempontjából semmiféle jelentősége nincs a konzorciumi megállapodásnak, mivel sem az I. rendű felperes felé, sem az alperes felé nem jogosult a II. rendű felperes a többi ajánlatkérőt képviselni. Csak a tény számít, hogy a többi ajánlatkérővel szemben nem volt joghatályos közlés. Így a II. rendű felperesen kívüli ajánlatkérők esetében a kezdeményezés elkésettségét kellett volna megállapítani és az eljárást meg kellett volna szüntetni az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pont és 47. § (1) bekezdés a) pontja szerint.

- [58] Hangsúlyozta, hogy a határozatban a kérelmezettek esetében a Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontja alkalmazhatatlanságát állapította meg alperes, azonban sajátos módon a b) pontot hívta segítségül. Azonban az I. rendű felperes a b) pontra nem hivatkozott, más jogalapot e körben, mint az a) pontot nem jelölt meg. Így az alperes csak és kizárólag azt állapíthatta volna meg e tekintetben is, hogy az I. rendű felperes által megjelölt jogi alapon a kezdeményezés elbírálásának az ajánlattevőkkel szemben eljárási akadálya van. Alperes nem kereshetett más eljárási jogalapot az I. rendű felperes számára, a kezdeményezést nem egészíthette ki. Ráadásul nemcsak a jogalap megjelölése, de a b) pont alkalmazásához és elbírálásához szükséges alapadatok sincsenek megjelölve a hivatalbóli kezdeményező iratban, azokra csak következtetni lehet. Hivatkozott e körben a bírósági joggyakorlatra. Mivel a jelen eljárásban hivatalbóli kiterjesztésre nem került sor, az alperesnek nem volt lehetősége a kezdeményezésben foglaltakon túl vizsgálandni és eljárni, mivel az I. rendű felperes által előterjesztett kezdeményezés keretei között kellett volna döntenie. Az eljárásnak a Kbt. 152. § (2a) bekezdés szerinti b) pont, mint jogalap tekintetében való kiegészítése nem volt tisztességes ezzel sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése.
- [59] Kiemelte, hogy az egész eljárás alapkérdése az volt, hogy az I. rendű felperesnek volt-e a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja szerinti hivatalbóli kezdeményezési joga. Az nem vitatott a II. rendű felperes szerint, hogy eredetileg uniós forrásból került volna finanszírozásra a közbeszerzés, ezért ez szerepel még a közbeszerzési iratokban, de aztán tényszerűen az uniós forrást elvonták és nem abból valósult meg, hanem már hazai forrásból a beszerzés. A felperes uniós forrást nem kapott, azaz nem uniós forrás visszafizetéséről, nem folyósítás utáni utólagos átminősítésről vagy utólagos cseréről van szó, hanem mire a közbeszerzés lezajlott a forrás megváltozott. Így a jelen esetben nem az Eufetv.-t kellett volna vizsgálni alperesnek, hanem azt, hogy a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pont követelménye megvalósulásának kritériuma fennáll-e vagy sem, és az tényszerűen nem állt fenn. A határozat ezt a kérdést nem vizsgálta meg, nem értékelte, e körben hiányos. A helyes értelmezés mellett az I. rendű felperesnek nem volt a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja szerinti kezdeményezési joga, mivel a közbeszerzések nem európai uniós forrásból valósultak meg, így az eljárást meg kellett volna szüntetni az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pont és 47. § (1) bekezdés a) pontja szerint.
- [60] Az ügy érdemét illetően rögzítette, hogy a jelen esetben lényeges körülmény, hogy a becsült értékkel volt egyezés, illetve hasonlóság nem pedig egyes költségvetési tételekkel. Hivatkozott e körben a Kúria Kfv.III.37.133/2015/5. számú ítéletére, melyben a Kúria arra jutott, hogy a joggyakorlat az ún. eredményre vezető helyzeteknek tulajdonít egyértelműen érdemi jelentőséget a jogsértés megállapíthatósága tekintetében, amely hiányában a Kbt. 25. § (1) bekezdésének megsértése nem állapítható meg. A jelen esetben tényszerűen tényleges összeférhetetlenség nem került megállapításra, így a Kbt. 25. § (1) bekezdése megállapíthatóságára jogszerű lehetőség nem volt. Ráadásul összeférhetetlenségi helyzet sem alakult ki és annak gyanúja sem merült fel.
- [61] A határozat indokolásának 201. pontja egyrészt iratellenes, másrészt álláspontja szerint kifejezetten az alperes súlyos mulasztásán alapul abban a tekintetben, hogy a becsült érték nyilvánosságra kerülését a felek bizonyítani ne tudták volna. Kiemelte, hogy figyelemmel a Kbt. 152. § (4) bekezdésének előírásaira a jelen eljárásban a közbeszerzéssel kapcsolatban rendelkezésre álló iratok másolatai nem kerültek sem a hivatalbóli kezdeményező irathoz csatolásra, sem később nem kerültek becsatolásra. Az I. rendű felperesnek az iratok

rendelkezésre állnak, ezek a közbeszerzési eljárás iratai és kapcsolódó iratok, más módon azokhoz a II. rendű felperes nem fér hozzá csak úgy, ha az I. rendű felperes azokat a Kbt. előírása szerint becsatolja. Az esélyegyenlőség és a tisztességes eljárás elvét alapjaiban sérti, hogy az alperes az I. rendű felperestől a Kbt. érvényesülését e körben nem követelte meg. Az Eufetv. 18. § (2) bekezdése szerint a saját eljárásban az I. rendű felperesnél az iratok valóban nem nyilvánosak, de itt egy másik eljárásról van már szó. Márpedig a Kbt. 152. § (4) bekezdése egyértelmű a kérdésben. Ha a kezdeményezés benyújtásáról dönt a kezdeményező akkor a szabályok rá is kell, hogy vonatkozzanak. Azért, mert valami nem nyilvános irat attól még nincs megtiltva, hogy a Kbt. 152. § (4) bekezdése szerint a kezdeményező irathoz csatolásra kerüljön. Ebből következően a nem nyilvános iratot is csatolnia kell a kezdeményező irathoz, ha azok a közbeszerzéssel kapcsolatban rendelkezésre állnak, a nem nyilvános minősítés ebben korlátot nem jelent.

- [62] A II. rendű felperesnek konkrétan tudomása van arról is, hogy több mint 20 település és hasonló nagyságrendben magánszemélyek és cégek nyilatkozták le, hogy abban az időben a becsült érték előzetes nyilvánosságra hozatala volt az elvárt gyakorlat, aminek eleget is tettek, illetve a gazdasági szereplő érdeklődők a becsült értéket előzetesen meg is ismerhették. Tehát semmi rendkívüli abban nem volt, hogy a becsült értékkel egyező ajánlatokat adtak be az ajánlattevők, mivel azok az adatok köztudomásúak voltak. A vonatkozó gyakorlat és az elvárások azóta megváltoztak, de a közbeszerzés idején irányadó elvárásokat és a ténylegesen történeteket kell vizsgálni.
- [63] Jelen eljárás során az I. rendű felperesnek valamennyi település és megkeresett magánszemély is lenyilatkozták ezt, sőt a cégek is azt, hogy előzetesen a becsült értéket megismerték. Így figyelemmel a Kbt. 154. § (2) bekezdésére ezeket az Ákr. 66. §-a szerinti tanúvallomásokat, illetőleg okiratokat be kellett volna csatolni. Kiemelte, hogy e körben az Ákr. 62. §-a szerinti tényállás tisztázása szükséges lett volna. A II. rendű felperes az alperes jogszerű eljárása, a tényállástisztázási kötelezettség teljesítése mellett tudta volna bizonyítani, hogy a becsült érték nyilvánosságra került, hogy az köztudomású volt, így semmiféle gyanú nem kellett, hogy felmerüljön az ajánlati ár azzal való egyezősége okán. Önmagában az sem jogszerű, hogy miközben a jogorvoslati eljárás során valamennyi ajánlatkérő lenyilatkozta és saját álláspontjaként kérte figyelembe venni a II. rendű felperesi részletes előadást a becsült érték nyilvánosságára, azt a határozat egyáltalán nem vizsgálta és nem értékelte és a mellőzés indokát nem adta. Hivatkozott e körben az ajánlatkérő 4, ajánlatkérő 6 és ajánlatkérő 7 által 2025. május 20. napján írt iratban foglaltakra, amely azt tartalmazta, hogy a becsült érték nyilvánosságát igazoló adatokat a határozat konzekvensen mellőzte. Továbbá kiemelte, hogy a II. rendű felperes 2025. május 20. napján kifejezetten azt indítványozta, hogy az alperes szerezze be a vizsgálat teljes iratanyagát és tegye az eljárás részévé, különös tekintettel a becsült érték nyilvánosságára vonatkozó adatokat tartalmazó nyilatkozatokra. Azonban a határozat nem tartalmaz rendelkezést arra nézve, hogy a felperesi indítványt miért mellőzte. Ugyanez vonatkozik a II. rendű felperes által 2025. május 20. napján előterjesztett tanúbizonyítási indítványra is. Az alperes az indítványnak nem tett eleget, a határozat nem tárgyalja az indítványt, illetve azt sem, hogy miért nem teljesítette azt az alperes.
- [64] Az alperes határozata, tehát kirívóan hiányos, ugyanakkor az megállapítható, hogy az alperes tényállástisztázási kötelezettségének a becsült érték nyilvánossága kérdése tekintetében egyáltalán nem tett eleget. Az Ákr. 62. §-a szerinti kötelezettségét sorozatosan és következetesen megsértette, sőt kifejezetten mintha került volna a II. rendű felperes javára szóló becsült érték nyilvánosságára vonatkozó adatok tisztázását, számbavételét, értékelését. Így a határozat nem felel meg az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglaltaknak sem.
- [65] Indítványozta arra vonatkozóan, hogy a becsült érték adatai a közbeszerzési eljárást megelőzően köztudomásúak, nyilvánosak és mindenki által ismertek voltak, így a becsült értékkel egyező ajánlatok esetében nem merült fel az összeférhetlenség gyanúja Duczon Árpád tanúkénti meghallgatását, Kádár Viktória tanúkénti meghallgatását. Ezt meghaladóan

kérte az I. rendű felperes jogorvoslati eljárást megelőző vizsgálati eljárási iratanyagának bekérését.

- [66] Álláspontja szerint, a tényállástisztázás eredménye az kell, hogy legyen, hogy a becsült érték közismert, nyilvános volt, a II. rendű felperes ezt bizonyítani tudja ebből következően pedig az ajánlati érték becsült értékkel egyezősége miatt nem merült fel gyanú az ajánlattevők közötti egyeztetéssel összefüggésben. II. rendű felperesnek ezért nem is kellett semmiféle intézkedést tennie, nem volt olyan versenysértő helyzet, amit orvosolnia kellett volna a Kbt. 25. § (1) bekezdése nem sérült. Hivatkozott az Európai Unió Bíróságának a C-213/07. számú ítéletében és a C-21/03, C-34/03 számú egyesített ügyekben hozott ítéletben foglaltakra.
- [67] A bíróság vonatkozásában kiemelte, hogy azt az összesen 95 144 331,-Ft becsült értékhez képest szabta ki az alperes a 7 ajánlatkérő településre egyetemlegesen, de az ajánlatkérők magatartása egyenkénti megítélésétől függetlenül. Az, hogy mennyire semmiféle mérlegelés nem volt a döntéshozatala során és hogy mennyire sablonszerűek a döntések jól mutatja, hogy a D.222/20/2025. számú és a D.238/2025. számú eljárásban is, amely jelen eljárással párhuzamosan zajlott le azonos kezdeményezési alapon, szövegazonos előadások mellett és ahol a becsült érték egyező volt az alperes ugyancsak így rendelkezett a bíróság összecszerúsége vonatkozásában.
- [68] Alperes mérlegelés és értékelés helyett a hasára ütött a bíróság kiszabása tekintetében és egységesen 500 000,-Ft-ot alkalmazott függetlenül az ajánlatkérők számától, így az egy ajánlatkérőre eső bírság összegétől. Alperes nem értékelte és mérlegelte az egyes ajánlatkérők helyzetét sem, miként semmilyen más körülményt. A mérlegelés indokolása valójában a jogsértéstől és konkrét ügytől független egy színlelt tartalmat takar, hiszen azt sablonként alkalmazta alperes tekintet nélkül az ügy specialitásaira vagy az ajánlatkérők, így a bírsággal sújtott személyek számára, magatartására vagy helyzetére. A bíróság mérlegelési indoka nem lehet az, hogy az érintett beszerzés támogatásból valósult meg, így a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás visszafizetésére vonatkozó szankció kapcsolódhat és a támogatást visszavonták, mivel ahogyan ezt már a II. rendű felperes kifejtette a jelen esetben nem uniós forrásból valósult meg a közbeszerzés.
- [69] Az alperesnek a konkrét jogsértésre, a konkrét ajánlattevőkre, a jelen per II. rendű felperesére egyenként perszónálisan kellett volna a bírságot kiszabni és az ő vonatkozásában kellett volna a Kbt. 165. § (11) bekezdésében foglaltakat figyelembe vennie és értékelnie. Azonban ez jogszerűtlen módon elmaradt, alperes valójában érdemben nem tett eleget a Kbt. 165. § (11) bekezdéséből eredő kötelezettségének. Az alperes általánosan, sablonszerűen nem veszi figyelembe a Kbt. 165. § (11) bekezdés b) pontja szerinti közbeszerzés tárgyát, amire jogszerű lehetősége nem volt, ugyanakkor a Kbt. 165. § (11) bekezdése a bizonyítás elnehezülését nem sorolja fel a mérlegelési szempontok között, sem a jogsértés reparálhatóságát vagy reparálhatatlanságát, sem az együttműködő magatartás kérdését. A Kbt. 165. § (11) bekezdése a különösen kitélt használja, azaz nem taxatív, tehát lehetnek a felsorolton kívül más bírságolási szempontok is, de az eset összes körülményeit és nem a II. rendű felperes eljárása során tanúsított magatartását kell vizsgálni. Álláspontja szerint a II. rendű felperes egyébként mindenben együttműködő magatartása nem lehet jogszerű szempont a bírság kiszabása során, a bizonyítás elnehezülése pedig ugyancsak független a II. rendű felperestől. Mindazonáltal ezen szempont kétszeresen került értékelésre, hiszen már megjelentek a jogsértések megállapítása körében is ezen érvek az indokolásban.
- [70] A Kbt. 165. § (11) bekezdés d) pontjából is következik, hogy az értékelést ajánlatkérőnként kellett volna elvégezni. A jelen esetben ugyanis pusztán véletlen, hogy az ajánlatkérők egyike esetében sem merült fel korábban jogsértő magatartás, de ha az egyikükkel szemben fel is merült volna az nem hatott volna ki a többikere.
- [71] A bírságot a Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja szerint a jogsértő szervezettel, a jogsértő felperesekkel szemben kell kiszabni. Ez nemcsak azt mutatja meg, hogy perszonalizálni kell minden egyes jogsértő ajánlatkérővel szemben a bírságkiszabást és az ahhoz kapcsolódó

értékelést el is kell végezni - ami a jelen esetben nem valósult meg - de azt is, hogy egyetemleges bírság nem szabható ki figyelemmel a Kbt. 2. § (7) bekezdésében foglaltakra. A Kbt. egyetemleges bírság kiszabására tehát nem biztosít lehetőséget, ez a határozat jogszerűtlen rendelkezése. Jogszerűen a II. rendű felperes magatartását, szerepét, helyzetét a Kbt. 165. § (11) bekezdésében található felsorolás szerint értékelve kellett volna eljárni és bírságot. Ez az értelmezés felel meg az Alaptörvény 28. cikk követelményének, de ez következik az Ákr. 2. § (1) bekezdéséből is.

- [72] A határozat kizárólag a kérelmezettek viszonylatában tartalmaz rendelkezést a költségviselésről az eljárásban ajánlatkérőként szereplő II. rendű felperes esetében nem. A határozat nem tartalmaz rendelkezést, se jogszabályhely megjelölését, se szöveges értékelést vagy adatot az ajánlatkérő II. rendű felperes eljárási költségei tekintetében sem indokolást arra, hogy az I. rendű felperest miért nem kötelezte költség viselésére alperes. Továbbá hiányzik az eljárási költségek mibenlétének, mértékének és minden más kapcsolódó adatnak is a határozati rögzítése, az eljárási nyertesség aránya, illetve annak indoka, hogy miért maguk kell, hogy viseljék a költséget az ajánlatkérők. A határozat e körben nem felel meg az Ákr. 81. § (1) bekezdésének követelményeinek. Felperes e vonatkozásban is részletes előadást tett a 2025. május 20. napi észrevételében, amit a határozat teljes mértékben figyelmen kívül hagyott.
- [73] Ezt követően a majdani megismételt eljárással összefüggésben terjesztette elő a költségviseléssel kapcsolatos álláspontját.
- [74] Az alperes az I. rendű felperes keresetére előterjesztett védiratában kérte a kereset elutasítását tekintettel arra, hogy az nem megalapozott. Álláspontja szerint az I. rendű felperes által támadott határozati indokolásban szereplő tények, valamint az Európai Unió Bírósága és a hazai joggyakorlatnak megfelelőek. Alperes a támadott határozatának indokolási részében kifejtett álláspontját teljes egészében fenntartotta. Az eljárás során az ajánlattevőkkel szemben előterjesztett bizonyítékokat külön-külön és összességükben is megvizsgálva hozta meg a jogsértés hiányát megállapító döntését. Vizsgálata a bizonyítékok láncolatát is, abból azonban egyértelműen nem volt kiolvasható az alapelvek megsértésére vonatkozó magatartás.
- [75] A II. rendű felperes keresetére előterjesztett védiratában az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes által támadott határozatban foglaltak megalapozottak, az indokolásban szereplő tények az Európai Unió Bírósága és a hazai joggyakorlatnak megfelelőek, azokból levont következtetés alapján megállapítható jogsértés bizonyításra került. Az alperes a támadott határozatának indokolási részében kifejtett álláspontját teljes egészében fenntartotta. Tekintettel arra, hogy az ajánlatkérők a jogorvoslati eljárás tárgyát képező közbeszerzési eljárásokat közös ajánlatkérőként folytatták le, nem lehetett és nem is kellett megállapítani azt, hogy a II. rendű felperes magatartása mennyiben játszott szerepet a megvalósított jogsértésben és ez a magatartás az egész bírság tekintetében mekkora mértéket képez. Az egyetemlegesen kiszabott bírságnak éppen az a célja, hogy a közösen megvalósított jogsértésekre tekintettel a közös ajánlatkérők egymás között a saját megállapodásuk alapján teljesítsék a kiszabott bírságot.
- [76] Alperes rögzítette, hogy a bírság indokolása megfelelt a Kbt. 165. § (11) bekezdésében foglaltaknak. Az egyes jogorvoslati eljárások keretében hozott döntések során a bírság mértékét nem az ajánlatkérők száma, hanem az adott jogorvoslat tárgyát képező közbeszerzési eljárások becsült értéke határozza meg. Rámutatott, hogy a II. rendű felperes a keresetében folyamatosan arra hivatkozik, hogy a becsült érték ismert volt az ajánlattevők előtt, az alperes azonban nem kizárólag erre a tényre alapozta a jogsértés megállapítását, azonban a többi körülménnyel kapcsolatosan a II. rendű felperes nem tett nyilatkozatot. Alperes álláspontja szerint eleget tett a tényállás tisztázási kötelezettségének nem volt indokolt a II. rendű felperes által megjelölt tanú meghallgatása, amit a döntésben is rögzített. Az alperes nehezen tudja

értelmezni egyrészt azt, hogy a kérelmezettek tekintetében milyen jogon kéri számon a képviselői költségének meg nem állapítását, illetőleg mi alapján állítja azt, hogy a határozat szerinti kérelmi elemcsoport viszonylatában 50%-os pernyertes lett, hiszen a II. rendű felperes ellen egy kezdeményezési elem került előterjesztésre, mely elem kapcsán az alperes jogsértést állapított meg, így a II. rendű felperesnek eljárási költség nem került megítélésre.

[77] A kérelmezettek tekintetében a II. rendű felperes nyilatkozata nem vehető figyelembe, mivel nem az ő érdekét sérti vagy veszélyezteti a döntés ezen része, illetőleg a kérelmezettek nem terjesztettek elő keresetet.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

[78] A felperesek keresete nem alapos.

[79] A bíróság a Kbt. 160. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1) és (2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelmek korlátai között vizsgálta. A bíróság a bírság kiszabásával kapcsolatos kereseti érveket a Kp. 85. § (5) bekezdése alapján értékelte.

[80] Az I. és a II. rendű felperes keresetében eljárásjogi jogszabálysértésekre hivatkozott. Ezt meghaladóan az I. rendű felperes az 1. kezdeményezési elem elutasításával, a II. rendű felperes a 2. kezdeményezési elem vonatkozásában megállapított jogsértéssel összefüggésben fejtette ki kereseti érveit.

[81] A bíróság először a II. rendű felperes által a hivatalbóli kezdeményezés vonatkozásában előterjesztett eljárásjogi kifogások elutasításának jogszerűségét vizsgálta. E tekintetben rögzítendő, hogy a hivatalbóli kezdeményezés 2025. május 14-én került előterjesztésre, így az e napon hatályos Kbt. rendelkezései az irányadóak az eljárásjogi kérdések vizsgálata tekintetében.

[82] Az Eufetv. 24. § (4) bekezdése szerint a Hatóság a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja szerint kezdeményezheti a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárását, ha a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut a tudomására.

[83] Az Eufetv. 70. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a Hatóság a teljes működését 2022. november 19. napján kezdi meg.

[84] A Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja alapján a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból indított eljárását a következő szervezetek vagy személyek kezdeményezhetik, ha a feladatkörük ellátása során a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut tudomásukra: az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben az Integritás Hatóság.

[85] Az alperes a hivatalbóli kezdeményezés benyújtásának időpontjában a jogszabályi megfelelés körében azt vizsgálhatja figyelemmel a Kbt. 148. §-ában és 149. §-ában foglaltakra, hogy a jogszabályi követelményeknek a hivatalbóli kezdeményezés megfelel-e, így az, az arra jogosulttól került-e, határidőben benyújtásra és tartalmazza-e a Kbt. 149. §-

ában foglalt tartalmi követelményeket. Az alperest ezt meghaladó vizsgálati kötelezettség a hivatalbóli kezdeményezés befogadhatóságával kapcsolatban nem terheli.

- [86] A rendelkezésre álló adatok alapján a kezdeményezés benyújtásakor hatályos Eufetv. 70. § (3) bekezdése alapján az I. rendű felperes már létező és működő szerv volt, amely a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja értelmében jogosult volt hivatalbóli kezdeményezés előterjesztésre, amennyiben az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggő közbeszerzésről van szó. A II. rendű felperes által hivatkozottakkal ellentétben nem képezte ennek akadályát, hogy az I. rendű felperes a létrejöttéhez képest korábban indult közbeszerzési eljárással összefüggésben terjesztett elő hivatalbóli kezdeményezést. E körben akadály a kezdeményezésre nyitvaálló határidő lehet, amely nem a kezdeményező státuszából fakad, továbbá annak a Kbt. 148. §-ában és 149. §-ában foglaltaknak való megfelelés szabhat gátat. A törvényi felhatalmazás nem tartalmaz olyan korlátot, amely az I. rendű felperest csak a működése megkezdése után indult közbeszerzési eljárások vizsgálatára szorítaná, visszamenőleges jogalkalmazás, alapjogot sértő cselekmény az I. rendű felperes részéről nem merül fel, az ajánlatkérők közbeszerzési cselekményeit a rájuk irányadó, a közbeszerzés kiírásakor hatályos Kbt. előírásainak megtartása szempontjából vizsgálta és ennek nyomán tett kezdeményezést. Az a körülmény, hogy a jogalkotó az uniós pénzek felhasználása ellenőrzésének érdekében a kezdeményezésre jogosultak körét kiterjesztette a közbeszerzési eljárás szereplői számára a közbeszerzési szabályok megtartásának kötelezettségét utóbb súlyosabbá nem tette. Az I. rendű felperes eljárási jogosultságával összefüggésben az alperes részletes vizsgálatot folytatott le, kimerítő indokát adva annak, hogy kezdeményezési jogosultsága mire tekintettel áll fenn, álláspontját e körben részletesen megindokolta, jogszabályokkal alátámasztotta, érveivel a bíróság az előbbieket kiemelésével egyetértett. Így a II. rendű felperes által hivatkozottakkal szemben e tekintetben az Ákr. 81. § (1) bekezdése nem sérült.
- [87] Helyesen jutott arra a következtetésre az alperes, hogy a II. rendű felperes 1. eljárásjogi kifogása nem volt alapos, az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja és 47. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásának nem volt helye.
- [88] Ezt követően a bíróság a II. rendű felperes által előterjesztett, a hivatalbóli kezdeményezés elkészítése körében kifejtett 2. eljárásjogi kifogással összefüggésben hozott alperesi döntés jogszerűségét vizsgálta.
- [89] A Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja értelmében a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból való eljárását az (1) bekezdés szerinti szervezet vagy személy támogatásból megvalósuló beszerzés esetén az a) és b) ponttól eltérően az adott támogatás folyósítására és felhasználására vonatkozó jogszabályban előírt iratmegőrzési kötelezettség időtartamán belül, de legalább a jogsértés megtörténtétől számított öt éven belül kezdeményezheti.
- [90] A Korm. rendelet 110/A. § (1) bekezdése szerint a kedvezményezett projekt szintű, a kincstár program szintű elkülönített számviteli nyilvántartást vezet, a projekttel kapcsolatos minden dokumentumot elkülönítetten nyilvántart és legalább 2027. december 31-ig megőrzi.
- [91] Az I. rendű felperes számára a hivatalbóli kezdeményezés benyújtására rendelkezésre álló határidő számítására a Korm. rendelet 110/A. § (1) bekezdése és a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja együttesen alkalmazandó.
- [92] Osztotta a bíróság azt az alperesi álláspontot, miután a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja a nem a „legfeljebb”, hanem a „legalább” kitéltet alkalmazza a jogsértés megtörténtétől

számított idő megtartottságának vizsgálatakor, így a hivatkozott előírásokat nem lehet a II. rendű felperes által előadottak szerint értelmezni. Miután a Korm. rendelet szerint 2027. december 31. napjáig áll fenn a megőrzési kötelezettség, ezt kell irányadónak tekinteni. Így a jelen esetben a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja szerinti 5 éves időtartalom a kezdeményezés benyújtásának minimális korlátját jelenti, melynek a végső határát az iratmegőrzési kötelezettség időpontja szabja meg. Amennyiben a II. rendű felperes által hivatkozottak szerint a jogsértés megtörténte vonatkozásában akár 2018. július 8-át, akár július 9-ét, vagy 2018. augusztus 3. napját vesszük is alapul az ehhez kapcsolódó hivatalbóli kezdeményezés benyújtásának végső határideje a Korm. rendelet 110/A. § (1) bekezdése alapján 2027. december 31. napján jár le, így a 2025. május 14. napján előterjesztett kezdeményezés benyújtása a Korm. rendelet 110/A. §-a szerinti 2027. december 31. napján lejáró határidőn belül megvalósult.

- [93] A II. rendű felperes a jogorvoslati határidő tekintetében hibás jogértelmezést képvisel, ugyanis az általa hivatkozott Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja „legalább” fordulattal vezeti be az öt évet és nem „legfeljebb” fordulatot tartalmaz, ennél fogva az öt év minimum szabálynak tekinthető, amennyiben az általános iratmegőrzési kötelezettség időtartalma ennél rövidebb az adott projekt tekintetében. Mivel jelen esetben az iratmegőrzési kötelezettség időtartalma a Korm. rendelet 110/A. § (1) bekezdésében foglaltak alapján 2027. december 31. napjáig áll fenn, így ezen maximális intervallumon belül jogosult a hivatalbóli kezdeményező kezdeményezése előterjesztésére, amely jogával az I. rendű felperes határidőn belül élt is.
- [94] Az alperes határozatában az 5 éves határidő megtartottsága tekintetében álláspontját részletesen kifejtve döntött, kimerítő indokát adva annak, hogy a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltakat a II. rendű felperes által kifejtettekkel összefüggésben miként értelmezi, e tekintetben döntése az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglaltaknak mindenben megfelelt. A hivatalbóli kezdeményezés tekintetében az 5 éves határidő megtartottságát helytállóan állapította meg az alperes, az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja és 47. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásának nem volt helye.
- [95] A Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontja kimondja, hogy: ha az (1) bekezdés szerinti személy vagy szervezet közbeszerzési jogsértés feltárására vagy jogkövetkezményeinek alkalmazására irányuló, jogszabályban meghatározott ellenőrzést vagy más eljárást folytat le, ez a személy vagy szervezet a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból való eljárását a (2) bekezdésben meghatározott időtartamokon belül, de legfeljebb az ellenőrzés vagy eljárás eredményének az ellenőrzéssel, illetve az eljárással érintett szervezettel való közlésétől (több érintett szervezet esetén a legkorábbi közlés időpontjától) számított kilencven napon belül kezdeményezheti.
- [96] A Kbt. 152. § (2a) bekezdését módosító a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló 2023. évi XVI. törvény (a továbbiakban: Mód7. tv.) 13. §-a 2023. szeptember 1-jén lépett hatályba. Az I. rendű felperes hivatalbóli kezdeményezését 2025. május 14-én nyújtotta be. A vizsgálati eljárás lezárásáról 2025. március 10-én értesítette a II. rendű felperest. Így a Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontja szerinti 90 napos határidő kezdete az eljárás eredményének az ellenőrzéssel, illetve az eljárással érintett szervezettel való közléstől számítandó, azaz 2025. március 10. napjától.
- [97] A Kbt. módosításának célja a törvényi indokolás értelmében egyértelműen az volt, hogy megszüntesse azt a problémát, amely abból adódott, hogy a korábban hatályos rendelkezések a hivatalból való eljárás kezdeményezésére szubjektív és objektív határidőket is meghatároztak. A problémát a jogszabálmódosítás szövege olyan módon kezelte, hogy a hivatalból kezdeményezett jogorvoslati eljárások esetén a szubjektív határidőket megszüntette

és e helyett csak objektív határidőket határozott meg.

- [98] A módosítás új speciális szabályokat is bevezetett kifejezetten az olyan esetekre, amikor egy szervezet külön jogszabályban meghatározott eljárás szerint ellenőrzést vagy eljárást folytat le. Ez esetben az eljáró szervezet a jogsértést feltáró ellenőrzés vagy eljárás eredményének az ellenőrzött, illetve eljárással érintett személlyel való közlésétől, illetve európai uniós források felhasználásához kapcsolódó szabálytalansági eljárás esetén a szabálytalansági eljárás megindításától számított 90 napon belül kezdeményezheti a jogorvoslati eljárást. Mindezt rögzítette az Alkotmánybíróság 3205/2025. (VI.23.) AB határozatának (a továbbiakban: Határozat) [42]-[46] pontjaiban is. Ez okból nincs jelentősége annak sem, hogy a vizsgálati eljárás során mikor milyen információ jutott a hivatalbóli kezdeményező birtokába, a hivatalbóli kezdeményezés tekintetében már nem értelmezhető a vizsgálati eljárás során való tudomásra jutás kérdése, a határidő megtartottsága körében csak annak van jelentősége, hogy a hivatalbóli kezdeményező a vizsgálati eljárás eredményéről szóló értesítés megküldésétől (2025. március 10. napja) számított 90 napon belül a kezdeményezést benyújtotta-e. Ez pedig a jelen esetben megvalósult, mivel az I. rendű felperes, mint hivatalbóli kezdeményező a vizsgálati eljárás 2025. március 10. napi eredményéről való értesítéséhez képest a hivatalbóli kezdeményezést 2025. május 14. napján, a 90 napos határidőn belül benyújtotta.
- [99] A bíróság utal arra, hogy az előtte folyamatban lévő más ügyben saját maga kezdeményezte az Alkotmánybíróság utólagos egyedi normakontroll eljárását a Kbt. 197. § (26) bekezdése átmeneti rendelkezésének a Módtv.7. által módosított Kbt. 152. § (2a) bekezdésének az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének részelemét képező visszaható hatályú jogalkotás tilalmába ütközése vizsgálatára. Az Alkotmánybíróság ennek eredményeként hozta meg a már fent hivatkozott Határozatát. Ennek indokolása [48]-[53] pontjaiban egyértelműen állást foglalt amellett, hogy e rendelkezés Alaptörvénnyel való összhangja megállapítható volt, azaz a visszaható hatályú jogalkotás tilalma nem állt fent. A bíróságnak a jelen ügyben e tényt a Határozat erga omnes jellege okán adottnak kellett tekintenie. Az a II. rendű felperes által sem volt vitatott, hogy a hivatalbóli kezdeményező a vizsgálati eljárás eredményéről az értesítést részére 2025. március 10. napján megküldte, ehhez képest pedig a hivatalbóli kezdeményezést az I. rendű felperes a 90 napos határidőn belül 2025. május 14. napján terjesztette elő, így – a Kbt. 197. § (26) bekezdése alaptörvény-konformitására tekintettel – a Módtv.7. által módosított Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontjának rendelkezései voltak irányadók.
- [100] A II. rendű felperes a 3. eljárásjogi kifogás elutasítását megállapító alperesi döntést nem támadta, így annak jogszerűségét a bíróság nem vizsgálhatta.
- [101] A II. rendű felperes ezt követően az ajánlatkérő 4; 5; 6; 7 és a II. rendű kérelmezett által a jogorvoslati eljárás során előterjesztett és az alperes által elutasított eljárásjogi kifogások tekintetében terjesztette elő kereseti érveit.
- [102] E kifogásokat a bíróság érdemben vizsgálta annak ellenére, hogy ezekre a II. rendű felperes a jogorvoslati eljárás során nem hivatkozott, jogsértést erre nézve a hivatalból kezdeményezésre tett nyilatkozatában sem jelölt meg. Az alperesnek az esetben is hivatalbóli kötelezettsége annak vizsgálata, hogy van-e eljárásjogi akadálya a jogorvoslati eljárásnak, ha arra az ügyfelek nem hivatkoznak. Az ajánlatkérő 4; 5; 6; 7 és a II. rendű kérelmezett által a jogorvoslati eljárás során előterjesztett eljárási kifogások következtében ugyanakkor a határozat indokolása részletesen tartalmazta az általuk hivatkozott eljárásjogi kifogások elutasításának okait, indokait, az azt alátámasztó jogszabályi rendelkezések pontos megjelölésével, ezért az alperes álláspontja e körben a határozatból megismerhető volt. Nem volt akadálya annak, hogy a II. rendű felperes ezen indokok ismeretében jogsértést jelöljön

meg és az eljárási szabályok megtartottságát számonkérje.

- [103] Az alperes a Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja alapján hivatalból vizsgálta a hivatalbóli kezdeményező kezdeményezési jogosultságát, a kezdeményezés határidejének megtartottságát, mivel az az érdemi eljárás és vizsgálat törvényi előfeltétele volt. Így a II. rendű felperes az alperes döntésének a mások által előterjesztett eljárási kifogásaival összefüggésben tett megállapításait a perben akkor is támadhatta, ha azokra maga a jogorvoslati eljárásban nem hivatkozott.
- [104] A bíróság először a II. rendű felperes által előadottak közül az arra vonatkozó kereseti érvet vizsgálta, hogy a II. rendű felperesen kívül a többi ajánlatkérő részére a vizsgálat lezárásáról való tájékoztatás nem került megküldésre, így a hivatalbóli kezdeményezés tekintetében a Kbt. 152.§ (2a) bekezdés a) pontja nem volt az ajánlatkérő 4; 5; 6; 7 esetén alkalmazható.
- [105] A Korm. rendelet 3. § 19. pontja értelmében konzorcium: több kedvezményezett támogatásával megvalósuló projektek esetében a részes felek (tagok) polgári jogi szerződésben szabályozott munkamegosztásán alapuló együttműködése a projekt közös megvalósítása, valamint ennek érdekében közös gazdasági érdekek előmozdítása és erre irányuló tevékenységük összehangolása céljából. A 19.a. pont szerint konzorciumvezető: a konzorciumnak a tagjai által a konzorciumot létesítő szerződésben a többi tag harmadik személyekkel szembeni képviselőre feljogosított tagja.
- [106] Ezzel összhangban a konzorciumi megállapodás 3.2. pontja rögzítette, hogy a Konzorciumvezető kötelezte magát arra, hogy a Támogatónak és a Projekt megvalósításának ellenőrzésére jogszabály és a támogatási szerződés alapján jogosult szervezetnek a Projekt megvalósításával kapcsolatos bármely közléséről a Tagokat tájékoztatja. Így - figyelemmel a Korm. rendelet fent hivatkozott rendelkezéseire és a konzorciumi megállapodás tartalmára is - az I. rendű felperesnek nem csak joga, de kötelezettsége is volt a vizsgálati eljárás eredményének a II. rendű felperessel való kizárólagos közlése, melyet 2025. március 10. napján tett meg a II. rendű felperes, mint konzorciumvezető részére, amely kizárólagos jogosultsággal rendelkezett valamennyi tag képviselőre. Ez okból egyetértett a bíróság az alperessel abban, hogy azt, hogy az eljárás eredménye a II. rendű felperes részére 2025. március 10. napján nem vitatottan megküldésre került, úgy kell tekinteni, hogy ennek tényéről valamennyi konzorciumi tag értesült is. Amennyiben a Korm. rendelet és a konzorciumi megállapodás szerinti értesítési kötelezettségét a többi ajánlatkérő tag tekintetében a II. rendű felperes elmulasztotta, az az ő felelősségi körébe esik, de az alperesi eljárás jogszerűségét nem érinti.
- [107] A II. rendű felperes által hivatkozottakkal szemben ezért a jogorvoslati határidő számítása tekintetében valamennyi ajánlatkérő vonatkozásában a Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontja alkalmazandó volt a II. rendű felperes tekintetében az alperesi döntésben rögzítettekkel azonos módon. A hivatalbóli kezdeményezés erre figyelemmel valamennyi ajánlatkérőre nézve 2025. március 10. napjától számítottan 2025. május 14. napján a 90 napos határidőn belül került előterjesztésre. Így az ajánlatkérő 4; 5; 6; 7 vonatkozásában az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja és 47. § (1) bekezdés a) pontja nem volt alkalmazható.
- [108] A kérelmezettek tekintetében a hivatalbóli kezdeményezés határidőben történt benyújtásával és a Kbt. 152. § (2a) bekezdés b) pontjának vizsgálatával összefüggésben a II. rendű felperes által kifejtett kereseti érvek vonatkozásában a bíróság a fentiekre utalva az eljárási jogi előírások betartásának vizsgálatát elvégezte. Az alperes a hivatalbóli kezdeményezés határidőben való benyújtásának vizsgálata körében hivatalból jár el és vizsgálja a határidő

megtartottságát függetlenül attól, hogy a hivatalbóli kezdeményezésben a határidő számításra utaló jogszabályhely megjelölése helyesen történt-e. Így jogosult volt a Kbt. 152. § (2a) bekezdés b) pontjának vizsgálatára is a kérelmezettek tekintetében – a Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontjának kérelmezettek esetén való alkalmazhatatlansága okán - hivatalbóli kiterjesztés nélkül is. E tekintetben az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése nem sérült. Ezért nem volt relevanciája annak sem, hogy a hivatalbóli kezdeményező iratban a Kbt. 152. § (2a) bekezdés b) pontjával összefüggésben milyen adatok kerültek megjelölésre, vagy egyáltalán kerültek-e megjelölésre.

[109] Ezt követően a bíróság a II. rendű felperesnek a beszerzés uniós támogatásból való megvalósulásának hiányát és így az I. rendű felperesnek a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja szerinti kezdeményezési jogosultságával összefüggő kereseti érveit vizsgálta.

[110] Az Eufetv. 3. §-a kimondja, hogy: a Hatóság minden olyan esetben fellép, ahol a Hatóság álláspontja szerint valamely, az európai uniós források felhasználása vagy annak ellenőrzése körében feladat- és hatáskörrel rendelkező szervezet, ideértve a szerződéskötőt is, nem tette meg a szükséges lépéseket olyan csalás, összeférhetetlenség, korrupció és egyéb jogsértés vagy szabálytalanság megelőzésére, felderítésére és kijavítására, amely érinti az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodását vagy az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, vagy ennek komoly kockázata felmerül. A Hatóság hatáskörrel rendelkezik különösen az Európai Uniótól részben vagy egészben pénzügyi támogatásban részesülő tervezett, folyamatban lévő vagy korábbi intézkedések vagy projektek tekintetében. Egy projekt kivonása az európai uniós finanszírozásból nem érinti a Hatóság hatáskörét, amennyiben a csalás, összeférhetetlenség, korrupció és egyéb jogsértés vagy szabálytalanság érinti az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodást vagy az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, vagy ennek komoly kockázata felmerül.

[111] A II. rendű felperes által hivatkozottakkal szemben a bíróság osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy az I. rendű felperes eljárási jogosultsága szempontjából az Eufetv. 3. §-ának és a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontjának volt jelentősége. Az Eufetv. 3. §-ának utolsó fordulója egyértelműen akként rendelkezik, hogy az a körülmény, hogy egy uniós finanszírozottként induló projektet utóbb kivonnak az európai uniós finanszírozásból, nem érinti az I. rendű felperes hatáskörét, amennyiben a csalás, összeférhetetlenség, korrupció és egyéb jogsértés vagy szabálytalanság érinti az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodást, vagy az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmét illetőleg annak kockázata fennáll. Bár utóbb a jelen per tárgyát képező közbeszerzés kikerült az uniós támogatás keretei közül, azonban az I. rendű felperes eljárási jogosultsága továbbra is fennállt, figyelemmel az általa a közbeszerzési eljárással összefüggésben folytatott vizsgálati eljárására. Így helytállóan döntött az alperes amikor erre nézve előterjesztett eljárási kifogást elutasította.

[112] Rögzíti a bíróság, hogy az I. rendű felperes Eufetv. talaján álló vizsgálati eljárásától az alperes Kbt. rendelkezésein alapuló eljárása különbözik, más jogszabályi lábakon áll a két eljárás, azokat összemenni az eljáró hatóságokat terhelő vizsgálati kötelezettség terjedelme és mikéntje szempontjából nem lehet. Az alperes a Kbt. megsértésével összefüggő vizsgálat során nem az I. rendű felperes eljárását értékeli és vizsgálja, hanem a rá irányadó eljárásjogi rendelkezések keretei között eljárva dönt.

[113] A II. rendű felperes hivatkozott arra, hogy a Kbt. 152. § (4) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére az I. rendű felperes a hivatalbóli kezdeményezéshez nem csatolta

valamennyi rendelkezésre álló adatot, e körben saját tudomására utalva. A Kbt. 152. § (6) bekezdése alapján az alperes kötelezettsége, hogy amennyiben a kezdeményező valamennyi a közbeszerzéssel összefüggésben rendelkezésre álló iratot nem csatolta erre felhívja tekintettel arra, hogy az Ákr. 62. § (1) bekezdése alapján a tényállástisztázási kötelezettség őt terheli. Amennyiben azonban az alperes e körben hiányt nem észlel további iratbeszerzési kötelezettsége nem áll fenn. Ilyen hiány létét a felperes saját tudomásán túl, maga sem tudta valószínűsíteni. Az pedig, hogy az I. rendű felperes Eufetv. szerinti eljárásának lefolytatása során milyen iratokhoz jut, egy a Kbt. rendelkezéseinek megsértésével összefüggő a Kbt. jogszabályi rendelkezésein alapuló eljárásban, a közbeszerzési eljárással összefüggő iratcsatolási kötelezettség tekintetében nem értelmezhető. Az I. rendű felperes eljárására az Eufetv. szabályai és nem az Ákr. rendelkezései az irányadók, így a II. rendű felperes által hivatkozottakkal szemben az iratcsatolási kötelezettségre a tényállás tisztázása vonatkozásában, az Ákr. jogi alapot az I. rendű felperessel szemben nem teremthet. A kezdeményezésének az alapja a kezdeményező iratban megjelenő, a Kbt. 152. § (4) bekezdése szerinti kötelező tartalmi elemek, amely a közbeszerzési jogsértés elkövetésének a gyanúját hivatott alátámasztani. Így a Kbt. 152. § (4) bekezdésének sérelme a hivatalbóli kezdeményezéssel összefüggésben ez okból nem merült fel, sem az Ákr. 62. § (1) bekezdésének megsértése.

- [114] Az érintettek előadását a becsült értékkel és annak megismerhetőségével összefüggésben az alperes határozatában annak 187-189. pontjaiban értékelte és az alapján alakította ki álláspontját, mind az érintettek nyilatkozatai, mind a rendelkezésre álló tények, mind pedig azok értékelése megismerhető volt, így az Ákr. 81. §-a sem sérült.
- [115] A II. rendű felperessel egyezően a bíróság arra a megállapításra jutott, hogy az általa indítványozott iratbeszerzés és tanúbizonyítás mellőzésével összefüggésben az alperesi döntés külön indokolást nem tartalmaz, azonban a határozat 188. pontja utalva az Ákr. 62. § (4) bekezdésére rendelkezik arról, hogy az alperes szabadon választhatja meg a bizonyítás módját saját eljárásában a tényállás tisztázása érdekében. Így bár valóban nem nevesíti az alperes a tanúbizonyítási indítvány és az iratbeszerzésre vonatkozó indítvány mellőzésének indokait mindez nem tekinthető olyan, az ügy érdemére is kiható súlyos jogszabálysértésnek – tekintettel a határozat 188. pontjára – amely az alperesi határozat jogszabálysértő voltát önmagában megalapozná. Az alperes a releváns körülmények értékelésekor – a továbbiakban kifejtettek szerint is - számot adott az általa figyelembe vett, illetve az idő múlása miatt sikeres bizonyításra nem vezető körülményekről, ami a bíróság számára érdemben vizsgálhatóvá tette a döntését.
- [116] A bíróság ezt követően az I. rendű felperes által hivatkozott eljárásjogi jogszabálysértéseket vizsgálta.
- [117] Az I. rendű felperes által előadottakkal szemben az alperes határozata annak 192. pontjában egyértelműen rögzíti, hogy a jogsértést alátámasztó eseményeket egyenként és összességében is értékelte alperes és annak alapján jutott arra a meggyőződésre, amely az 1. kezdeményezési elem elutasítását eredményezte. Az, hogy az értékeléssel az I. rendű felperes nem ért egyet nem alapozza meg az alperesi határozat jogsértő voltát eljárási jogi szempontból.
- [118] Az alperes döntésének 187-189. pontjai a becsült értékkel összefüggő alperesi megállapításokat tartalmazzák, az azt megalapozó tényekre, körülményekre hivatkozással. Az alperes éppen a becsült érték nyilvános fellelhetőségének hiánya okán helyezkedett arra az álláspontra, hogy milyen tények, körülmények alapozzák meg a becsült érték tekintetében az ajánlatkérők és a kérelmezők állításainak valódiságát, mivel a becsült érték nyilvánosságával

kapcsolatos adatok nem voltak az idő múlásával összefüggésben fellelhetők, az alperes csupán a rendelkezésre álló információk birtokában tudott döntést hozni e vonatkozásban. Így az Ákr. 62. § (1) bekezdése és 3. §-a nem sérült. Az pedig, hogy az összejátszás létrejöttével/létre nem jöttével összefüggésben az alperes az I. rendű felperestől eltérő megállapításra jut az Ákr. 62. § (1) bekezdésének sérelmét nem valósítja meg.

- [119] Mindezekre figyelemmel a bíróság eljárási jogi jogsértés megállapításának hiányában az alperes határozatát érdemben vizsgálta. Elsőként az I. rendű felperesnek – az első kezdeményezési elem tekintetében - a Kbt. 2. § (1) bekezdésének megsértésével összefüggésben előadott érdemi kereseti érveit.
- [120] A Kbt. 2. § (1) bekezdése szerint a közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő köteles biztosítani, a gazdasági szereplő pedig tiszteletben tartani a verseny tisztaságát, átláthatóságát és nyilvánosságát.
- [121] A Kbt. fenti rendelkezésének célja, hogy a közbeszerzési eljárások átláthatók, mindenki számára megismerhetők legyenek akként, hogy a gazdasági szereplők között a verseny torzítására ne kerülhessen sor.
- [122] A Kbt. 62. § (1) bekezdés o) pontja szerint az eljárásban nem lehet ajánlattevő, részvételre jelentkező, alvállalkozó, és nem vehet részt alkalmasság igazolásában olyan gazdasági szereplő, aki esetében az ajánlatkérő bizonyítani tudja, hogy az adott közbeszerzési eljárásban az ajánlattevő a Tptv. 11. §-a, vagy az EUMSZ 101. cikkébe ütköző jogsértést követett el, kivéve, ha a gazdasági szereplő az ajánlat, tárgyalásos eljárásban és versenypárbeszédben végleges ajánlat benyújtását megelőzően a Gazdasági Versenyhivatal számára a Tptv. 11. §-ába vagy az EUMSZ 101. cikkébe ütköző magatartást feltárja és a Tptv. 78/A. § (2) bekezdésében foglalt, a bíróság mellőzésére vonatkozó feltételek fennállását a Gazdasági Versenyhivatal a Tptv. 78/C. § (2) bekezdése szerinti végzésében megállapította.
- [123] A Kbt. fenti, rendelkezése a kizáráshoz az ajánlatkérő kötelezettségévé teszi a verseny torzításra irányuló megállapodás létrejöttének bizonyítását. Ugyanakkor a Kbt. a bizonyítás vonatkozásában nem fogalmaz meg sem eszközöket, sem kifejezett bizonyítási módokat. Ezen jogszabályi rendelkezés lehetőséget biztosít azok kizárására, akik vitathatatlan bizonyíték alapján megállapíthatóan ajánlataikat nem függetlenül készítették el. Az ajánlatkérőnek kötelessége a függetlenséget kétségessé tevő információk birtokában megvizsgálni, hogy az ajánlatok ténylegesen önállóak, függetlenek-e.
- [124] A Kbt. 62. § (1) bekezdés o) pontjához fűzött joggyakorlat alapján: [...] „A Kbt. 62. § (1) bekezdés o) pontja új kötelező kizáró okként vezeti be a Tptv. 11. §-a, illetve az EUMSZ 101. cikkébe ütköző jogsértésnek az adott közbeszerzési eljárásban történő elkövetését. A kizáró ok alkalmazásának feltétele, hogy az ajánlatkérő bizonyítani tudja, hogy az ajánlattevő Tptv. 11. §-a, illetve az EUMSZ 101. cikkébe ütköző jogsértést követett el. Az ajánlatkérőre háruló bizonyítási teher, kellően körültekintő alkalmazást és a döntés megfelelő indokolását követeli meg az ajánlatkérőktől.” [...] (Dezső Attila Szerk., Nagykommentár a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény 62. §-ához 2016.)
- [125] A versenysértő magatartás fenti szabályozását a bíróság azért tartotta fontosnak az I. rendű felperes kérelmezettek jogsértő magatartásának a megállapítására irányuló kezdeményezéshez idézni, mert abból látható, hogy milyen szigorú követelményeket támaszt a jogalkotó a bizonyítottsághoz, mekkora felelősség terheli az ajánlatkérőt, ha a gazdasági szereplők

összejátszását állítja és von le az eljárására, a gazdasági szereplők további sorsára nézve következtetést. Az I. rendű felperes alapelvi jogsérelem megállapítását kérte, a bíróság e tekintetben utal az alapelvi és tételes jogi jogszabályok kapcsolatára, az alperes a kezdeményezés alapján a 2. § (1) bekezdésén túl az ajánlatkérőt kötelező 25. § (1) és 36. § (1) bekezdésének előírásait vizsgálta, vagyis – helyesen - az ajánlatkérő által megismerhető tények, körülmények alapján értékelte a kérelmezettek közbeszerzési eljárásban tanúsított magatartását.

- [126] Az ajánlatkérőnek és a jogorvoslati eljárásban az alperesnek a jogsértés vizsgálatakor kétségtelen, de nem direkt, közvetlen bizonyítékot kell felmutatni a versenytorzítást célzó megállapodás alátámasztására, szükséges, de elégséges a rendelkezésre álló tények, közvetett bizonyítékok okszerű láncolatának értékelése révén megfelelő indokolással ellátottan, egyértelmű és egzakt módon alátámasztania, hogy a rendelkezésre álló információk alapján miként jutott arra a következtetésre, hogy a versenytorzítás lehetősége fennállt-e. Ennek az indokolásnak objektív és ténytzerű, a bizonyítékok egyenként és összességében való értékelésén alapuló zárt logikai láncot kell alkotnia. E vizsgálat teljeskörű elmaradását állította az I. rendű felperes, alaptalanul.
- [127] Az alperes megvizsgálta e körben az I. rendű felperes által hivatkozott valamennyi, a verseny torzításának alátámasztását megalapozó okot, elsőként a becsült értékkel azonos ajánlati ár (1. rész), illetve attól minimálisan eltérő megajánlás (2. rész) létrejöttét megalapozó körülményeket rávilágítva arra, hogy a becsült érték nyilvánosságával kapcsolatosan fellelhető adatok hiányában nem bizonyítható, hogy azok nyilvánosságra kerülése kizárt lett volna, így ezek alapján egyértelműen igazolható lenne a kérelmezettek összejátszása és ezzel összefüggésben a Kbt. 2. § (1) bekezdésének megsértése. Ezt az I. rendű felperes sem tudta keresetében cáfolni.
- [128] Az a körülmény, hogy nem tisztázható mintegy 8 év elteltével, hogy az interneten fellelhető korabeli információk között a becsült érték szerepelt/nem szerepelt, miként volt megtudható önmagában nem alkalmas arra, hogy egyértelműen alátámassza azt, hogy az aktuálisan nem kerülhetett nyilvánosságra az adat, ezzel összefüggő információ a kistélepülések vonzáskörzetében bármi módon ne lett volna hozzáférhető, megalapozva ezzel a kérelmezettek információhoz jutását. Ugyanígy nem volt megállapítható és egyben nem volt kizárható az időmúlás okán utóbb az sem, hogy a becsült értékek nyilvánosságra kerültek, így ezen tényezők rendelkezésre állásából, vagy épp hiányából jogszabálysértést megalapozó következtetést levonni nem lehetett. Erre figyelemmel a II. rendű felperes által a becsült érték nyilvánosságra kerülésével összefüggésben indítványozott tanúk meghallgatása is szükségtelen volt, miután annak tényét, mi volt elérhető, vagy nem elérhető az interneten, vagy egyéb online fórumon, ez alapján ki mit tudhatott, tanúval igazolni kétséget kizáróan nem lehet, így az indítványt a bíróság mellőzte. A bíróság egyezően az alperessel a becsült érték megismerhetőségének tényét nem találta összejátszásra alkalmas bizonyítéknak.
- [129] Az alperes a Kbt. alapelvi rendelkezéseinek sérelmével összefüggésben megvizsgálta az I. rendű felperes által a nyomtatók azonosságára, szkenneléshez használt programok egyezőségére vonatkozó előadást, azonban ezeket sem tartotta olyan erejű körülményeknek figyelemmel a nyomtató típus elterjedt voltára és a szkennelő program gyári jellegére, mely az összejátszás megalapozó láncolat elemeként a verseny torzításának sérelmét megalapozhatta volna. Ezt az alperesi megállapítást az I. rendű felperes maga sem vitatta érdemben.
- [130] D.A. személyéhez kapcsolódó lakcímadatok pusztán annak a ténynek az alátámasztására

voltak elégségesek, hogy az I. rendű kérelmezett és az ajánlatkérő között kapcsolat állt fenn, azonban ez a Kbt. 2. § (1) bekezdésének megsértésének megállapítására az összejátszás bizonyítottságának megállapítására nem elégséges. Míg az összeférhetlenségi nyilatkozat, továbbá az a tény, hogy a hivatkozott számlaforgalomra vonatkozó adatok időben későbbiek voltak olyan alapvető jogsérelmet megalapozó körülményekre nem utalt, ami a kérelmezettek terhére többletelemet kívánó alapvető jogsérelem elkövetésének a megállapítását megalapozták volna. A bíróság osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy az I. rendű felperes által felhívott a Kbt. 2. § (1) bekezdésének sérelmét alátámasztó tények, körülmények nem voltak sem egyenként, sem összességükben értékelve alkalmasak arra, hogy a verseny torzítását célzó magatartás a kérelmezettek tekintetében egyértelműen megállapítható legyen. Az egyenként vizsgált körülmények egyenként sem állták meg a helyüket, így azok láncolatot sem alkothattak, amely a kezdeményezett súlyos jogsértés elkövetésének a megállapítását megalapozhatta volna.

- [131] Az alperesnek az Ákr. 62. § (1) bekezdésével összefüggésben további bizonyítási kötelezettsége nem állt fenn lévén, hogy éppen az I. rendű felperes hivatalbóli kezdeményezésében foglaltak adták meg eljárásnak kereteit, az abban rögzítettek alapján a rendelkezésre álló tényeket körülményeket értékelve kellett a hivatalbóli kezdeményezés jogszerűségéről döntenie. A rendelkezésre álló információkból az alperes a II. rendű felperes terhére a Kbt. 25. § (1) bekezdése szerinti jogsértést állapította meg, amely döntését a II. rendű felperes támadott.
- [132] Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy az Ákr. 62. § (4) bekezdése alapján szabadon választja meg a bizonyítás módját, a bizonyítékokat szabadon értékelheti. Az idő múlását is figyelembe véve, a közbeszerzési dokumentumok, a felek nyilatkozatai, az eldöntendő jogkérdéseket meghatározó releváns szempontok jelölték ki a bizonyítás korlátait. A bizonyítás nem parttalan, az alperes tényállás tisztázási kötelezettsége a közbeszerzési eljárás releváns elemeinek a vizsgálatára korlátozódik. A Kbt. 2. § (1) bekezdésének megsértését állító kezdeményezési elemet elutasító döntés jogszerűségét a kereseti kifogások nem tudták kétségessé tenni.
- [133] Ezt követően a bíróság a II. rendű felperesnek – a 2. kezdeményezési elem vonatkozásában – a Kbt. 25. § (1) bekezdésének megsértésével összefüggésben előadott érdemi keresetét vizsgálta.
- [134] A Kbt. 25. § (1) bekezdése szerint az ajánlatkérő köteles minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében, hogy elkerülje az összeférhetlenséget és a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzetek kialakulását.
- [135] A Kbt. fenti rendelkezése az ajánlatkérők számára megelőzési célból intézkedési kötelezettséget rögzít azért, hogy a verseny tisztaságát sértő összeférhetlenségét eredményező helyzetek elkerülhetőek legyenek. A rendelkezés célja, hogy amennyiben esetlegesen a verseny tisztaságának sérelmével összefüggő adat, tény, körülmény merül fel e vonatkozásban az ajánlatkérő intézkedjen, előzetesen elhárítva a jogsértő helyzet bekövetkeztének lehetőségét. Ez aktív cselekvési kötelezettséget jelent az ajánlatkérő számára.
- [136] Mindezt támasztja alá a kapcsolódó joggyakorlat is, melynek értelmében: [...] „a (2) és a (3) bekezdések, bár a megfogalmazás szerint eltérő alanyi kör a címzettjük (az elsőnél az ajánlatkérő, a másodikkal az ajánlattevő/részvételre jelentkezői oldal alanyai csoportja) azonos lényegi tartalmat hordoznak: ajánlatkérőnek biztosítani kell a közbeszerzési eljárás

során a pártatlan, független, befolyástól mentes döntés, a verseny tisztasága mellett lefolytatott eljárás feltételeit. Ennek eszköze akár a (2) bekezdés szabályai szerint a lebonyolításában résztvevő munkaszervezetének megfelelő kialakítása, akár a (3) bekezdés szerint az előkészítés és az eljárás között a verseny tisztaságát sértő kapcsolódási pontok elkerülése, végső esetben akár kizárási döntés meghozatalával [utóbbi tekintetében lásd. a (8) bekezdéshez írottakat alább]. A korábbi szabályozást számos elemben ismétlő törvényi rendelkezésekre tekintettel a (2) és a (3) bekezdések tekintetében is figyelembe vehető a kialakult joggyakorlat. Kiemelhető a Döntőbizottság által követett azon gyakorlat, amely a bizonyítás során a vizsgálat körét kiterjeszti a szűk értelemben vett eljárási dokumentumokon túl számos más forrásra (például a közbeszerzési terv, a közbeszerzési szabályzat, a közbeszerzési tanácsadó megbízási szerződése, az ajánlatkérő szervezeti döntései, határozatai vizsgálatára) és közbeszerzésen túli jogterületre (például az ügydöntő felügyelőbizottság, az egyszemélyes társaság jogintézményei, a képviselőre vonatkozó jogok társasági jogi vonatkozásai). Mindez megerősíti azt az értelmezést, hogy a pártatlanság és a tárgyilagosság bármely okból való sérülése elkerülendő, az ajánlatkérő munkaszervezetének függetlensége, befolyástól mentes eljárása megőrizendő, függetlenül attól, hogy az arra vezető ok, a probléma forrása esetlegesen közbeszerzési jogon kívüli területről származik.”[...] (Dezső Attila Szerk., Nagykommentár a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény 25.§-ához)

- [137] A jelen esetben az alperes e körben egyetlen tényt értékelt a becsült érték azonos, illetve közel azonos voltát az I. rendű kérelmezett által tett ajánlati árak vonatkozásában. Ezt a körülményt az ajánlattevőknek kellő gondosság mellett egyszerű szemrevételezéssel észlelnie kellett volna és a verseny tisztaságát sérelmét felvető, esetlegesen összeférhetlenség fennálltát eredményezhető helyzet elkerülése érdekében intézkedniük kellett volna a Kbt.-ben biztosított jogi eszközök útján. Ez az intézkedés azonban elmaradt, amelynek hiányát a II. rendű felperes nem pótolhatja jelen peres eljárásban sem tanú meghallgatás indítványozásával, sem iratanyag bekérésével mivel itt a Kbt. megsértése nem abban áll, hogy a becsült érték valóban nyilvánosságra került-e vagy sem hanem abban, hogy a becsült értéknek az ajánlati árral való egyezőségével összefüggésben az ajánlatkérők nem vizsgáldták a vonatkozásban, hogy ez mire tekintettel valósulhatott meg, semmiféle intézkedést e körben nem tettek.
- [138] Így helyesen állapította meg az alperes a 2. kezdeményezési elem tekintetében a Kbt. 25. § (1) bekezdésének megsértését.
- [139] Mivel a bíróság a jogsértés megállapítását kifogásoló kereseti érveket megalapozatlannak találta, ezért a bíróság szankció megállapításával kapcsolatos kereseti érveket kellett vizsgálnia.
- [140] A mérlegelési jogkör gyakorlásának jogszerűségét illetően a kialakult bírói gyakorlat szerint (Kúria Kf.III.38.212/2019/5., Kv.III.37.630/2019/6. számú ítélet) akkor van lehetőség a jogszabálysértés megállapítására, ha az alperes valamely releváns körülményt nem értékelt, vagy valamely körülményt tévesen vett figyelembe. Nincs lehetősége arra a bíróságnak, hogy az okszerűen figyelembe vett körülmények után az alkalmazott szankciót mellőze, vagy a megállapított bírság összegét illetően az alperes döntését felülmérlegelje.
- [141] A bíróság a mérlegelési jogkörben hozott döntés jogszabálysértő jellegét csak a Kbt. 165. § (11) bekezdésében meghatározott mérlegelési jogkör jogszabályi kereteinek kirívó megsértése esetén állapíthatja meg; akkor, ha a közigazgatási szerv hatáskörét nem a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta, vagy a mérlegelés szempontja és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból nem állapíthatóak meg, vagy azok nem okszerűek.

- [142] A Korm. rendelet 3. § (1) bekezdésének 19. pontjában meghatározott konzorcium fogalma alapján annak célja a tagok együttes közreműködése a közös projekt megvalósítása érdekében összehangolt magatartásuk révén.
- [143] Erre figyelemmel a II. rendű felperes által hivatkozottakkal szemben, az egyes ajánlattevők vonatkozásában a bírság összegének perszonalizációjára nem volt lehetőség lévén, hogy közös ajánlattevőként eljárva valamennyi eljárási cselekményt közösen valósították meg egy akarategységet képezve, a közös projekt cél megvalósítása érdekében, így nem volt egyedileg értelmezhető közrehatásuk a jogsértés tekintetében. Ezért az egyetemleges bírság kiszabására jogszerűen került sor. Az Alaptörvény 28. cikke és az Ákr. 2. § (1) bekezdése nem sérült.
- [144] A bírság összegének a meghatározása során az alperes a határozat 208. pontjában felsorolta mind a felperes terhére, mind a javára szóló körülményeket. A bírság jogszerűsége szempontjából nem volt relevanciája annak, hogy más azonos kezdeményezési alapon futó eljárásban is azonos összegű bírságot szabott ki az alperes, míg az, hogy a közbeszerzés utóbb nem uniós forrásból valósult meg a bírság összegszerűsége szempontjából nem értékelhető, mivel a jogsértés az ítéletben már korábban kifejtettek okán megvalósult.
- [145] Az alperesnek a bírság kiszabása körében nem kell valamennyi a Kbt. 165. § (11) bekezdése szerinti szempontot értékelnie, csak az általa relevánsnak tartottakat. Tekintettel arra, hogy az ügy tárgyát az alperes a bírság kiszabása körében semleges szempontnak tekintette azt nem értékelte. A Kbt. 165. § (11) bekezdése nem egy teljes zárt taxációt tartalmaz, alperesnek lehetősége van az ott meghatározottakon túli, de a jogsértés szempontjából releváns körülmények értékelésére is, jogszerűen volt figyelemmel így a bírság kiszabása körében a jogsértés reparálhatatlanságára, az együttműködő magatartás hiányára, a bizonyítás elnehezülésére. Ezek kétszeres értékelésére nem került sor lévén, hogy a Kbt. 25. § (1) bekezdésének megsértésével összefüggésben az alperes ezeket a körülményeket nem vizsgálta csupán azt értékelte, hogy a felperes intézkedési kötelezettségének nem tett eleget.
- [146] Az alperesi határozat 209. pontja a költségviselésről rendelkezés jogalapját az Ákr. 125. §-ára hivatkozással nevesíti. Lévén, hogy a II. rendű felperes, valamint a többi ajánlatkérő vonatkozásában egy kezdeményezési elem került előterjesztésre és ezzel összefüggésben a jogsértés megállapítása is megtörtént nem kellett nyertességi arányt megállapítani és eljárási költségre sem lehetett a II. rendű felperes jogosult, így a költségviselés vonatkozásában az alperes döntésének az ajánlatkérők tekintetében további indokokat nem kellett tartalmaznia. Míg a döntés 210. pontjában egyértelműen rögzítésre került, hogy mire tekintettel nem kötelezte az I. rendű felperest költség megfizetésére. Így az Ákr. 81. § (1) bekezdése nem sérült.
- [147] Mindezekre figyelemmel a bíróság megállapította, hogy a felperesek valamennyi kereseti kérelme alaptalan volt, ezért a kereseteket a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [148] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a pervesztes felpereseket az alperes perköltségének megfizetésére, melynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2004. (XII.9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján az alperes kérelmével egyezően állapította meg.

- [149] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1)-(2) alapján megállapított 30 000 - 30 000 forint kereseti illetéket a pervesztes felpereseknek az Itv. 5. § (1) bekezdés b) és c) pontja alapján fennálló személyes illetékmentessége és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a Pp. 102. § (6) bekezdésére is figyelemmel a Magyar Állam viseli.
- [150] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (2) bekezdése és a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 29.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
előadó bíró

dr. Tombor Csaba s.k.
bíró